807
V18
V18
8

Karl Kylander

Conger Beach Resort

V 18

Sjöhjälte.

HELSINGBORG.

1898 — 1914

1888

L. BATH

KARL[illegible]LANDER

— 1. —

Gjömmaren.

Jag som så många andra
på hafvet seglat må, så långt
ifrån min hemort på ocean den
blå, bland främmande nationer
Jag rätta skall mitt bröd förutan
några vänner som tröstar i
min nöd.

I sällskap får jag vara bland engelsmännen här, samt Afrikanska neger som jemt mitt sällskap är, Spanjorer Portugiser man finna kan och så, samt alla slags nationer under himmelen den blå.

När jag från hemmet reste en vän
Jag hade kär, och henne inmitt
hjärta får hvarje dag jag tär,
när stormen rasar de nyta och gjän
mot skeppet tär, när som jag

sodrat hemmar - och sen på utkikk går.

När vakten den är slutad - och jag får
tårna inn så tänker jag på flickan
som en gång skall bli min, när som
vi bli utlärnade - och soyten sefras
skall jag springer ut på nacken
- och samlas alla in.

En resa från Ostindien till England
hem vi fick, Ett bref ifrån min
Syster på samma gång jag fick
Hon sade:= Gode broder, jag dig be-
sätta vill - och kan, din flicka hon
har tag it en annan fästeman.

Jag kan ej sätt beskrifva hur led
sen jag då blef, jag tänke på de
orden som han nu till mig skrifv,
jag sätte alla bref som jag
från henne fått, där tydligt

stod de orden: du mitt hjärta fått.

Jag ämtar ej tillbaka på ocean den
blå, jag hafver nu beslutat - ej mer
till Sverige gå därför så tar jag
hyra - och till Ostindien gå, men
fårt jag tikväl hafver min mor
jag skåda får.

Jag därför hemmåt sente i denna
vinter tid, men aldrig skall den flick
an nu mera nära mig, ty flickarna
härlek naar slutt en mändtid,
men blir vi längre bästa så ha de
ångrat sig.

Hvar jag får mig en flicka det ve ta dem
Gud, når jorden börjar gråmka då
vill jag san gå ut, (På ocean den blå)
Neptuns stalta fält, min katt
har så utfallit min Gud ha ni

berättat.

Allt detta är sanning, det ingen tvivlar på, detta har jag själv skrivit allt med min högra hand, mitt namn vill jag ej teckna det passar inte mig, jag vill nu inte skryta ifrånsett det passar bäst på mig.

Karl Nylander.

Stilla Hafvet.

Du vida hull, du underfulla haf
du österns - öster - och du västerns
västers ö, hvällen sover blomstra
på din gröna, alla margan flammar
vid din vägg sig pärlor.

Huru dina stränder äro skilda åt,
huru lång den tun hvarpå den
rullar, från mätens rike i för-
äldrat rätt till nyfödt liv

bland Kalifarniens kullar. K. N.

Seglaren.

Ensam i bräcklig farkost vågar sig
Seglaren sig på det vida haf, stjärne-
kvalvet äfvers honom tågar, nedan-
för brusar hemskt hans graf.
"Framåt!" så är hans ödes bud, och i
djupet bor som uti himmelen Gud.
K. N.

Jag söker så länge.

Jag söker så länge för hjärtat en
tröst en kvinna för tårande ögon
en ärt för att lätta mitt nödande bröst,
en famn där jag kunde slå armar.
Jag söker så länge, jag söker ej
mer: O jesus, min famn! Din
öppnade famn en innerlig frid
åt den längtan ger. Kalle

Dikter.

I. BATT.

Uppå hjertats klaviatur. Du finnes
en tångent för mig. Så tryck den den
av och tås i den. En hälsning ifrån
din tillta vän.

Ack.

Säg mig nu, säg mig nu vill du en
gång bli min fru. Säg mig kulda
ung och svara vill du nu min maka
vara. xx

Du är min fågel med ljuvt tal
Hjärtat drömmes bli satt om dig
minnen du ljusa nätter gala
sjunga blott om dig.?
Du mig allt tu ensamt utan
dig är livet kallt utan dig är
allt på jorden blott en jämmer
dal mig vården. Säg mig nu
min sagna tärna vill du nu en
gång bliva min! xx Så vill jag
min framtidsstjerna lysa allt
och bli i evighet din.

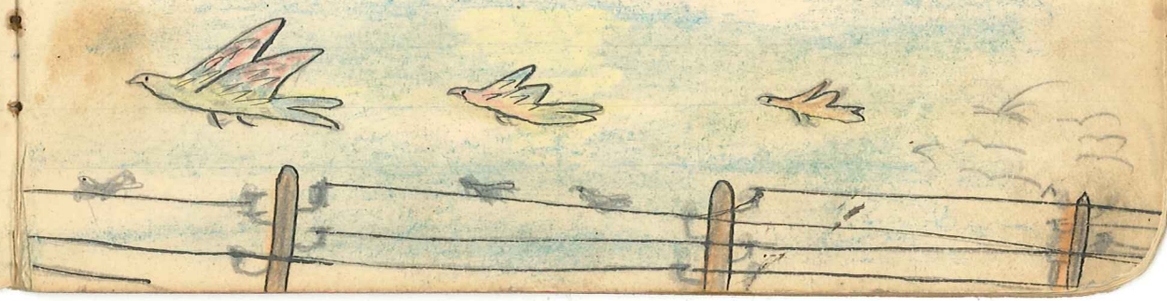
Ack om en liten vän jag ägde jag skulle
älska den i brist och glädje i sorg
lika och med varandra smaka och
dela vackers öta munna hvälf.

O, ett liv så fullt af mårta,
hvarför föddes du till mig, då det
inte finnes ett hjärta som ömt slår
för mig!

Vid femtan år var jag så nöjd
och glad, vasten jag mistat både
mor och far. Jag ensam vara fogden
brukar gå ut i den ljusa sommar
hvälf.

Den bäste vän.

Min vän är ljus min vän är mild
och trofast i all livets mårta.
Ej jord ej himmel har en bild
så skön som tronar uti mitt hjärta.

På graven.

Hvar finns en kärlek, som intill
döden, tår - oförändrad i alla
öden, som lik Guds ängel, oss
öfvervakar och fordrar intet mer
allt försakar? På denna jorden
finns endast en, en moders
kärlek är det allen.

Allt band är självsinkt, som
hjärtat binder: den kyss som vår
ner på brudens kinder, den spöda
barn oss bar et stråk på kärlekens
kas en tår sig dränt på moderns
ket har det färgat. Nyländer

Anna tilla trogen.

Nu jag sjungit har i dagar
Nu jag sjungit har i tre
Men vad tjänar (lett mig) att jag klagar
Vännen vill ej svar mig je.

Kyss en blomma dog i skogen
och jag grät vid hennes bår
och den blommar heter Anna tilla trogen
Om den vaknar till nästa vår.
Men nu är ej tid att gråta
Ty i dag skall jag stå brud
Men vi dröjer min brudgum så söta
Jag står ensam i brällopsprydnad.

Stig nu upp ur din bår
och gif svar upp på min sång
Sedan skall jag dig följa (efteråt)
Allt ibland skön jungfrun mång.

Men nu slutar jag brällopsspråken

Till dess i pärlesal vi gå
Det blir ljuft, ljuft att stumsa på sin pärla
Uppå dina bolstras blå.

Karl, Nylander

Kärlcks visa.

I fjol så hade jag en vän
men nu har en annan tagit dem
men tåt den vannan vara
han får vara bland de glada
några får jag en annan igen.

Den vägen som leder till min vän
den är både stenig och ojämn
och om jag kunde lägga
alla stenarna bortlagda
från den vägen som leder till min vän.

Tänk nås du blir gifter en gång
Då får du sitta ensam uti trång
då får du bittert ängsa
alla fattiga kryssarna den många.

som du en gång har köpt din vän.

Och när du blir gifter en gång
Då får du höra barnaskrik och sång
då får du stå vid naggan
sjunga hoppa fallirifallera lalla
får de många små barnen sorg ång.

Sjömans visa.

Åt havet från den kugna stranden
Jag vänder dig med längtan än
Jag ville bort till de fjärran landen
Jag ville bort att se mig om.

Med längtan och med redbigt hjärta
Med min kamrat och med min vän
Jag delar gärna både sorg och smärta
Får så går hvarge sjöman än.

Min landtman du som hemma vandrar
och själf naturen skåda får

Du likväl ständigt en sjöman klädsar
Och bär till honom samma hat.

Du (skulle) se när vågen svallar.
Och stormen ryter i varje knut
Och styrman sätt os till säfven kalla
Af skräck och fasa var minut.

Än höja det upp mot märka skyar
än sänka det ner mot djupa djup
En bön till Gud en sjöman sänder
sen vandrar han på ockon ut.

Som vänds på färd mot nästen hemåt
Och framåt sogte vi så säll
Ty bäräst är den svenska jorden
Där våra fäders kämpa fäll.

Som öfver vinterns is hammåt dröja
uti en ödslad (flicka) famn
Så vill jag mig så glad förnöja

Men skeppet hvilar i säker hamn.

När solen första strålar skimra
På snö och isbelagda fjäll
och hornen fälla af tappren sonar
Då tänker vi svart våra fjäll.

På stranden står de gamla fäder
Och många en med tårad kind
som deras tår bortagas af vinden
Och synes ej mer hvad förfärlig vind.

Svart. Karl Anders

Fröken Tina:

Anderssons
Fröken Tina gick ut (svarade)
uttri (Tåtorn) staden här och dås
ingen sig om henne bryddе
ingen förste hvem hon hade kär.

Hon på (Drottningatan nu)
rännet utaf en (manad
kandidat

och en liten löjtnant styrde
sina steg förbi hvarje kväll.

Då hände sig hårom dagen
då han var klädd i klädningsrum
att han fick se honom vid paraden
och då blef han dödligt kär.
Ja hennes löjtnat var förlofvad
Fick han veta af en kamperat
ja han var förtafvad sedan
I vintras uppå en bal.

Då gick han hem och plötsligt avvi-
ner. när svänningen tog slut
ett mörka natten timma
Gick han plötsligt o ekta ut.

Och ner till Skybsviken gick han
för att dränka sig där iden
men ett kallbad ondant fick han
den blef han halad upp igen.

Med en ratknif andra dagen
vill han skära af sin hals
men så skar han sig i fingen
den blef knifven ingen ting alls

Uti synjälknåre han sig tängde
men där fann han ej sin graf
bärt han tängde där och stängde
så bast snöret plötsligt af.

Hon köpte gift på apatchet
drack kaffe och the därtill
men så sprydde hon det kräket
sedan var hon frisk sig en

Kalle

Kärleks visan

Det var en gång då jag förlofvad blef
det var så sent det var vid juletid
jag dansade hela natten täng
jag aldrig haft så skönt många gå

Min flicka var den vackraste i byn
hennes hy var hvit som själfva snön
på hvarje kind hon har en ros så fin
den var så röd så röd som granens

Min flicka var blott nio år
och i sin tårta ungdomsblomma stod
jag var väl ej så mycket äldre jag
men kärleken växte för hvarje dag.

Det var en vacker Januari dag
då vaten föll, så röd på himlen var
jag stödde mig och gick till flickans hem
att afbod taga af min lilla vän

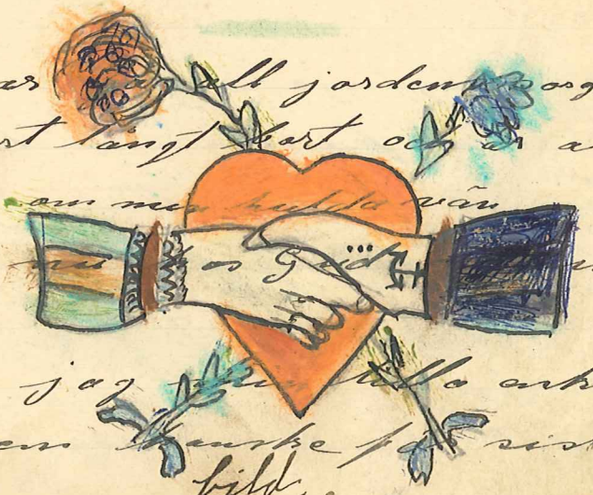
Min flicka grät så bittert hela dan
att tänka henne var jag för svag
men dan därpå, han följde mig tillbaka
jag skulle ut på stora oceanen

I tre långa år på sjön jag var

och oupphörligt till min flicka skref
och brefen från henne dit jag ivrigt bad
hon skref kommo snart, hon hvilde inom

Då tänkte jag en gång att resa hem
och gifta mig allt med min lilla vän
men det blef ändring denna gång
här kom ett bref med svart försegling på

Jag öppnade och läste detta bref,
och ni kan tänka huruvida jag blef
ty detta bref den hägring innebar
att lilla vännen uti grafven var

Nu tänmas allt jordelif och strid
jag reste bort långt bort och är allen
jag drömmes om min lilla vän
som hvilar [illegible] och [illegible]

Nu slutas jag min lilla arkla vän
och reses hem [illegible] på sista gån

bild
parvål

att se den graf, där lilla vänen bar
och med en tår, begrata henne jord.

Kalle

Kyssen

Första gången man kyssa vill
står en flicka aldrig still
säger, flyende sin skytt
Fytt, Fytt, Fytt

Andra gången man kyss vilha
står hon still och man får ta
Men förmanar strängeligen
Fij, Fij, Fij.

Tredje gången själv hon går
I din famn och kyssen får
Tamma av som ett vackta. Tack, Tack

K.

Apelsinflickan.

Tivoli

En kväll så sällt i Kungsträdgården jag satt

då kom till mig en flicka hon nickade så glatt
går inga sura miner
köp hellre apelsiner
på, singlisäng, sing, sing,
för det gör ingenting.

Så glad blef jag och tog en apelsin
jag frågte min flicka med en så kärlekssmin
hur är ditt namn min lilla
sätt med här så stilla. På, sing. etc

Sedan det hvem i sårat uppå mig
följ med mig intill staden han svarte inte nej
ack ja min herre järna
jag vill så sätt förtjäna. På sing. etc

Hon gick, och fick, min arm och sen det bar
till en gränd i staden där ett hotel nu var
jag var så yr i hatten
jag tänkte blott på natten. etc

Förstår, jag glömt att nyckeln tagg bort
och sen den gången undan för tiden var så kort.
då jag och min Helena
vi voro helt allena. På ring, etc.

Men förr jag förr, det knappt att nämna här
min bet också min klocka allt annekterad är
. Gomber och Jarvinen
blott hennes apelsiner. På ring, etc

Till Torgs min borg jag sedan hastigt tog
och sålde apelsiner som så dyra var
— ej mer jag plicka säljer
som gå omkring och säljer. etc

En sång så lång jag sjunga vill för er
det handlar ju om kärlek uråkta mig (jag ber)
jag vill att ni skall svara
uppå min fråga bara. ring, etc

Nog är, jag, här, men blott uti vån

och aldrig på hotellen i närin sett mig än
kännke med korg på armen
mitt hjärta slår i barmen. etc

Den vån som är mitt hjärta innehar
han går ej mer till Torgen allt där ni plicka (här)
hans känslor äro svarta
han älskar blott Helena. ring.

Ibland, man kan, förvisa måta den
som säger apelsiner och så vill följa hem
med ord jag straxt den kvåsar
så fel de långa nåsar. etc

Men nu, mina fru, får heta inom kort
till underpris jag säljer, bod, korg, och frukten (kort)
därför ni mig generas
jag aldrig säljer mera
På vigeliansing, ring, för det går ingting

Christianstad den 27/4 1903
Kongl. Valantär 14 Nylander Wendes. art.

Hjalmar o. Ingeborg

Tvenne nordiska hjältar de friade en gång
till den huldа skåna Ingeborg.
Den utvalde hette Hjalmar o. den andre hette Jarl
som i vrede o harm fick en borg.

Mät mig Hjalmar på Sandö en midsommarstund
för på Holmgård mot mig tillrätto stås
hantke jungfruen den sköna hon skall löpen-
nås hon hvitar i sjön dan blå. (gipen)

Utdrog Hjalmar att mäta sin bärskare o övits
men i borg satt den sköna Ingeborg
som mot nesnarnas hjälp sökte sådd sin (vän)
ty hon anade olycka o id arg.

Uti vidaste kretsar flög o vården omkring
o det blixtrar som blixten i det blå
hjälmen klyfves o brynjarna stålhärdarig
måste vika huggan också

Bort blef striden som örnen så långe vänta (på)
med att blod bad så varmt och så rött
ty den hugstore lefde för att hämna sin vän
förty ingen tyg han var ju redan död.

Var välkommen var välkommen du stormande vind
för det långsamma skeppet in i hamn
varden hjälten väldöder nås du roste där ifrån
eller säg du hur blodet det rann.

Var välkommen var välkommen o du stormande vind
för det långsamma skeppet in i hamn
mins du sist när vi mötte de hjältarnes (vind
var ditt hjärta så varmt — eller kallt.

Tam för kommer där en stormvind mitt pamför hamn
syn lik som fogeln sin svingar uti skyn
men den vimpeln syntes vara färgad af blod
ty ung Hjalmar låg döder ombord.

Skön Ingeborg hon rodnar o faller mot fädernen

Ty det gjorde hennes hjärta stor sorg
Ty nu vilar den unge tappre krigaren igen
hos sin huldа osköna Ingeborg
1= Batteri, Nylander

Rallare visa.

Upp kamrater alla vi stämma upp en sång
vi låter sången skalla så blir ej dagen lång
Ty sången själen skyddar och sången bringar till
och i palats och hyddа man sånga håra vill

Mot natt vi tångrant tåga fast jorden frusen är
och höjden tappen frågar hvad vill ni här i nord
och undrande han tittar när som maskinen går
och dundrande han gnistar när som han sparten får

I gillervare trakter jag knogat många en gång
och i den berg o schakter jag bärat dagar lång
fast hålden flera gånger varit fyrti grader kalt
och vinden hemska toner mot fönsterrutan skalf

När gång på gång mycket sällan då resa vi till stan
då blir där lif i hållan då dricks till andra dan
och sen går hela veckan bardus på samma sätt
tills alla mynt på fickan har sprungat sätt o sätt

Jag särskildt minns den kvällen då vist jag var i stan
jag fria till manslen och jag fick stanna kvar
nu friar jag ej mera nu friar han till mig
Ty flickor finns här flera han jag försäkra dig.

Att fria till en flicka som står uppå en krag
det kostar på vår flicka man det vet ni nog
Ty roligt är att leka bland flickor vin o glas
vi sjunga så förtroligt så allting går i kras.

Nu dem flickar alla tycker tänt om rallaren
Ty han tycker så förtroligt sin själ utbörade
ja rallaren är glader han sorgen står i kjäl
han spelar sina spader han är en lifsad själ.

Ti fi ej mödan spara ni som här uppe gå

sörän. vi fatt banan bygga allt upp till
när banan äfva ändan blir staden Torneå
då skall vårt arbete vända när pindlarne
gräns vi nå.

Då tänkte jag på söder upp i åkrad må
på syster och på bröder skall jag dårupp
mej Blekings skära landar du skåda skall jag
dit minnets glada stunder å afta flyga tån.

Kärlekens obyckliga äpentyr.

Alla flickar lichnar vid en blomstrande
och en lilja i ängen så grön
deras hjertan de klappa blatt för kärlek
och för gossen med sin långa lufian lej

Jo en flicka så fin flick en fårtenamn nå
de gick in deras lilla kabinett
sen så lade de sig neder i en uppbädad
för att roa deras långa lufian lej.

Några vecka dårom kring börjar mage att bli
och man pögar hvem detta hade gjort
jo det har lilla vänen min den jag hållit
han har gjordt det med sin långa lufian

Jag vill snåra mig så smal jag vill gå upp
för att träffa min kära sto en ba
jag vill tala med honom om mage ens
han har jort det med sin långa lufian.

Cigarrpöken.

Der står bakom disken en stålande pöf
som bjuder de kommande kunder på söken
han har båd Havanna o Sudsapp så fin
hvem vet hvad som dåljes bak rödan
gardin

Och händer många gång där blir tomt i butiken
han hyffer så nätt på den pudrande flickan
Den har han i dette så skåna gemak
sin åtkning från Wanders så tilej osak

Här karlarna flyga cigarrerna dagligt
vid punschen han hyssjer den skönes så
och kärleken fjärar sin gyllne fjäst
fjärrutan täd hyska och prätt.

Varité flickan.

Den hår vi nämnt skönafjärtjusande tiljor
som svärma så lätt öfver lando tiljar
jag menar förstås flickan från Variten
med smäkliga farmer och hemmelska
vax

Hon träder så lätt och ädelt ligt på scenen
och byggs ej alls för de halfnakna ben
hon sjunger en sång. full af värma och liff
och åker med flickan rätt älskvärde vif.

Hon ser honom sitta der borta i vraken
hon kastar en slängkyss som går honom gla
den kyssen betyder min älskning är ej
i afton dig bjuder på Champagne ryjé

Champagnen och punschen de flyta i strömmar
och natten fägnjäs under eldiga drömmar
och sömnerskan vilar i krigarens famn
han hyssjer så eldigt och viskar hans namn.

Caffé flickan.

De finnes kaffeer som ha skön täfnar
som träffas att hyra som himlens stjärnar
och minst kurtisten de spara ändå
Om blott de en fästman får från Wendes kanpå

När flickan i dörren ser hyssande hyftymen
strax anar ås samme den listige skälmen
och slungar en pil som med hviskande fart
har träffat sitt mål det är tydligt å klart.

Med fradgande öl det hon ej illa tycks råda
betalar ej dår om hon aldrig i fråga
sen får han bädbrista och kärleks pratort
för flickan han börjar bli mätt horpetent.

Krogar flickan.

På krogen der ser man en strålande flicka
som gästerna tjusa när de blir på rån
och åfven han tända en ung militär
han fastna i krogen på den och blir kär

Sen vill han sin älskning så gärna servera
med supp i arma gratis med tillbyggnaden
och åfven han hånda han får nu en slant
när han med den sköna blir riktigt bekant

Så går det en tid och de sköna behager
försvinner och flickan blir fet under dagen
då tås militären helt lungt ur rätt
för kranans klagosar ej sjunga så lätt

den 28/2 1905 Halle

På Roine strand

Hjorten betar klockan klingar
klockan klingar på Roine strand

svanen flyger med hvita vingar
flyger ensam vid malmens strand
vårens vindar i löfven gå.
solen skiner och sjön är blå
men jag sjunger min långa längtan
sjunger ensam på Roine strand.

Fader min är björk i skogen
modern min är en sommarsky
broder min är ett ax i logen
syster min är ett vinterny
ensam är jag som bodens sjung
blommar ensam visnar ung
sjunger sjunger min långa längtan
sjunger ensam på Roine strand.

Om den strålande solen vinte
om han vinte mitt hjärtats höj
allt ett leende sken han vinte
skulle sjunga i hvällens väj
sjunga sjunga i nattens famn

men jag hviskas min älskklings famn
sjunger sjunger min långa längtan
sjunger ensam på Boino strand.

R. Nyström

Bruden.

Hästen prustas gjällas klinga
gästen kommer bruden står
mycken tårt men blek som döden
blek som grafvens vålnad går

En han älskad den han får ej äga
en han hatad endast en
den skall dock bli hennes brud
nu han honom landen ger.

Lefver honom troget icke
hvarför skall han ljuga så
hvarför han ej munnen säga
det som hjärtat han förstår.

Får och mor de ha så rätt
nu hon tågnes sakt ut
af grunda tanken af en engel
den ej fattat har förrut.

Dansen går i nya virflar
många kind i blomstring står
endast bruden är som drifvan
tortdöd i förtrolig vår.

Nu där bröder famn en yngling
tjuder henne på en dans
och på deras händer skiftas
soens sodnad tiljans glans.

Denne gången är den sista
sänder jag kring dig min arm
våra hjärtan måste skiljas
fast vår kärlek är så varm.

Dansen slutas händer tryckas

öga djupt i öga et ögonblick
ty det är den sista gången
och det får ej hända mer.

Tår och sommar åso flyktda
hösten kapar guda fåg
kring de torfbetäkta huser
i den mörka tysta stad.

Där är en graf med prickig blomma
bruden flyttat dit till ro nyss
hennes fäppar åro bleka
kall men hjärta var dödens kyss.

K. N.

Till salu.

En kontorsstol,
passande för
en kontorist
med svarfvade
ben. ! ! !

Den sorgsna flickans klagan.

Kom blicka in på en kyrkogård
där står en graf med en minnesvård
och invid grafven en flicka står
en blomsterkrans pryder hennes hår.

Hon ser mot grafven med tårfull blick
en suck ifrån hennes hjärta gick
hon ser mot grafven och dignar med
och tysta bönen hon till Herren ger.

I mitta stjärnornas ljufva glans
på grafven lägges jag denna krans
den krans jag burit uti mitt hår
en blomma ifrån vår ungdomsår.

O Herman Herman du har flyttat från mig
och jag vill då jag saknar dig
du var den vännen som Gud mig gav
nu slumrar du i den tysta graf.

Klyfta

Fröken Agnes

Fröken Agnes ute vargona drömmar göra
I nattens stillhet ingen so hon får
Fast väl rummet hon i siden klädde
Hennes sömn den flyr ifrån spetarik bädd

I nattens kretsar uppå bal och fest
Fröken Agnes måtte vara mest som gest
Hon gyeter sjunger men dock ingen ser
Att hjärtat blöder fastän munnen ler

Hon suckade en tår på kinden rann
Hvarför blef jag inte fattig född som hon
Vars glad o fattig hvitken härlig lott
Mot rik o fridlös les i gyllne slott.

O, grymma öde hvarför blef jag född
I hvalpull längtan är min tid förtröd
Hvarför blef jag i dessa salar stängd
Där allting vittnar blott om wälde o wärld.

#

Förpassionen Gestalt jag ej glömma kan
Det är som förflutet vedan han förvann
Ej ett ord till asked ej en enda rad
Kanske hon finnes har sin tysta graf.

Eller har hon stupat i en strid så het
I, grymma öde hvem vet hvem vet
Eller har hon glömt den lilla flickan (som)
Till hemligt möte hon så ofta kom.

Så hon tankfullt satt i hvällens tysta (o Tune)
Då hennes fader kom på hennes rum
Han sade Agnes min fader gråd
Och i natten (nästa) vecka du i bruddstad (ta)

Jeppe Reinhold var här i dag vid strand
Han mig o anhöll om min dotters hand
Han är rik o mäktig bildad o förnäm
Han är o blifver dig riktigt värn.

Hon suckar först men fattar mod

Ack vore du är mig en far så god
Förstår mig jag mig gifta vill
Men aldrig får jag grefve Reinhold
till

Nej aldrig han mitt hjärta vinna kan
Ej för pengar sätjes jag min hand
Med guldet ej någon lycka vanns
Hvad smärta sätjes ej jämt den glans

Ryttaren

Uti Dalen

Uti dalen ibland blommar små
Invid bäcken skall min hydda stå
Glad och lycklig vill jag lefva där
Ty jag har en vän så här

Uti dalen finns ej hat ej split
Ögat hvilar aldrig dit
Endast glädje kärlek hopp och tro

Uti dalen hvällen är så skön

Erns Winberg
inberg

Natten naturen går sin aftonbön
Och vid tusen milda stjärnors glans
Där små elfvar gå i band.

Uti dalen i bland blommor små
Invid bäcken skall min hydda stå
Glad och lycklig skall jag lefva där
Med den vän jag har så här.

Ryttaren

Fingal.

Ensam i skogrika dalen
Bortom den svallande ström
Där dodde befriaren från hvalen
Fingal en herde så öm

Fyst som en vandrande tårna
Skön som en Gud i en dröm
Fram som en oskuldens tårna
Som själfva tiden så ämt

Winberg

Kärlek som plågar så många
Fade ej rund i hans bröst
Blommarnas doftande ånga
Foglarnas himmelska röst.

En morgon gick han vid stranden
Tätt invid båtjärnas kedel
Världen för honom tycktes vara
Blott ett kärlighet fjädd.

En morgon såg han vid stranden
Någon som låg där å bad
Skön som en ängel i drömmen
Som själfva lifvet så gladt.

Hastigt gick han till den skönen
Fattade henne kvinnyckt hand
Drog henne nod i det gröna
Ned till den svallande strand.

Kinder mot kinder de brunna

Fingal gaf flickan en kyss.
Vredgad han saktigt försvinner
Fingal stod ensam som nyss.

Hastigt han tar sin bössa och galler
Bössan och modigt han går
Gnäller och skjuter och faller
Blickar mot himlen och dör.

Men ur den blommande ängen
Framskymtas blekande mö
Och i sin famn honom tager
Hviskar den får ro dö.

Knytlaudes den 26/5 1903

— Rehnvinets lov.

Ställ då fram ur källarvalen
Af den dunkelgröna färg
Värligt glänsande pokalen

Fyllt af ädla druvans mäng
Ty blott renhetens vin vill jag dricka
Nöjd och glad i samma stund
När mot mig döds pilarne blänka
Från pokalens gyllne rand.

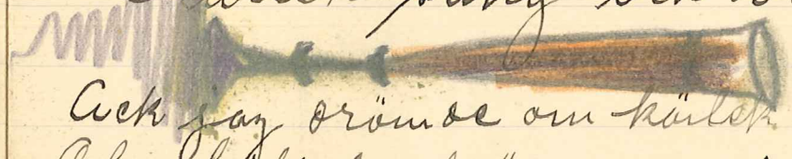
Under tjänstens val kanhända
Färgas druvnas mera röd
Låt champagnens eldflod tända
I mitt bröst nationens glöd
Ty det renhetens vin förnöjer
Sans och mätta både däri
Likhet det sinnena förtjusar
Likt en älskad melodi.

I min ungdoms fröjd och gamman
Dan i manåren ännu
Detta vinet band mig samman
Med så mången trofast vän
Därför nås mig lyckan malkalo
Och min kropp blir lag i skrin

Med
Den droppe låt mig smaka
Uti det ädla renhetens vin.

1. BATT. K Nyman

Kärlek sång och vin.

Och jag drömde om kärlek och trohet en dröm
O hur ljuflig den drömmen mig var
Allt flög bort som ett glan uppå tidernas ström
Och allenast jag minnet har kvar
Men det minnet det gömts i mitt trofasta bröst
Likt en pärla i böljornas famn.
Ty i sorgernas stund ligger ljuvaste tröst
Att hviska den älskades namn.

Men min bräddar pokalen med druvornas saft
Jag vill dricka för glädje som flyttt
Och nu skummande dryck hämta mod-hämta kraft
För den själfhet som åter har gryttt
Ty i vin ligger glömska af sorger och strid

Ljuger kropt ligger mod och behag
Och det klöder i pungen en bortrunnen tid
och ger skrålyans åt lidande dag

Ja det klöder min tanke i tonernas skrud
Och ger känslorna kraschamani
ja kvar som flyger fjärran med sångarens ljud
Och vart ögonblick det gör förlit
Kan jag skönja en lön o-hvad jorden blir ljus
Hvarför knäcka pi klagan jag då
När min ande kärs högt från det tyngande grus
Uti toner till rymderna blå

Ack jag minnes så väl o jag minnes ännu
Den i barndomens dagar jag sprang
Och jag hörde en ton som slog an på min själ
med sin rena sin ljuflig-a klang
Ja jag hörde en ton o-hur sällsam och rik
Och så vacker o innerlig t som
Att jag aldrig hur tiden än skiftar sin lek
Här i livet förglömma den kan.

K Nyqvaer

Litet bo jag sätta vill.

Litet bo jag sätta vill
Gärd mot tädgärdsstäpja till
Liten åkes till att grafva
Vill jag uppå landet hafva
Huset utan vank o- brist
Fyra rum och förstukvist

Ladugärden lagom stor
Åtta kär o fyra kor
Gris i soltan får i stället
Liten kvarn vid fattenfallet
Och vid bryggan ner vid stranden
Liten båt allt så ibland

Sådant bo jag sätta vill
Rumo nås kassan räcker till
Men hur skall väl kassan åtgå
I hvad värf skall löjkan sökas
Kanske sitter han uti

Något utländskt lotteri.

Ekbyvaag

Visperdalen

Det kviskar i den stilla dalen, hvem viska där?
Det är ett slag af näktergalen, det bäcken är, nej
bäcken stannat, tyst på sig sen är, det är vårämnet
som viskas där.

En jungfru satt med kvarn i hasen
vid Visperbäck, som ängel mild, som
sos om våsen, så fräsch och söck, Hon
kviskas tro jen, min natt fick svar sång
Så hemsk är skogen, Kom en gång.
Det suckas i den stilla dalen, Hvem
suckas där. Det är väl duftvarm suck
i dalen, Der fladen är, ej duftan
tilla. Ej suckar sjö, och sen är stilla
- Hvem suckar då.

En yngling innom fängelsemuren i
måskes vatt. Han suckade, och

kring naturen Ljöd sucken natt, jag
kommer, Klara! Men när vet Gud,
Låt kärlek svara. Hon är min brud.

Den fån gne yngling dog i bojan
på Falkenberg, och Visperesmön
i dun kla kojan, Hon dog af
sorg, då svanen landes på
blom migt skär, Då togna
landas tu mötas här.

Då solen försatt strålar glimmas
På kli pyano
sand och Typta
sjöfågelspiskar simma via
Stenigstan. En kvar, som
spiskar, tu såsa kan, Ett nät
kan viskas på sucka kan.

Ekbyvaag

Druparna rapt.

Afskedshymnen

Farvål i drömmen vill jag minnas dig
Glöm du i tysta bönen icke mig
Då lutan klämmer upp en hymn till Gud
Då glömmer jag väl ej min barndomsbrud

Ty hvart jag går till hvilket land jag går
Din sena bild står i mitt hjärta kvar
Som svanen flygande på fjärran å
Jag vill i toner lefva toner då

Din lutas klämma vill jag ständigt bli
Du skall bli själen i mitt poesi
Blir lifvet mulet blir det natt kring mig
I dikten jag en vallfärd gör till dig

Ty uti dikten jag blott älskar dig
Blott nattens stjärnor skåda får min stig
~~Blir lifvet mulet blir det natt kring mig~~
~~I dikten jag en~~

O helsar han mig någon tvåll så klar
Ett mildt godnatt han säkert af mig tar

Som blommans soldröm är vårt lif så kort
Få gunga ålska hoppas och dö bort
Men bortom grafven där är himmelen
O där finns äfven rum för kärleken

I sen skall jag den jag drömt min bön till slut
Som brudgum vid din sida hvila ut
Till dess farvål han häpt ut af mig gått
Farvål ett långt ett innerligt farvål

Hjalmar Åberg

Niagara

Jag natt en kvall vid skåna Klaras bädd
Den söta ungen var så blyg så rädd
På sidentäcket lätta dalning höjde
Att barmens vågor sig ordligt höjde

Till min berättning denna ålgård stred
Jag kunde inte se hur flickan led
~~Varför det vet jag ej, jag tycker Klara~~
~~Jag skall jag duta hupa hulda Klara~~
~~För henne förstås Hagara~~
~~Ej jag vill gora slut på Hagara~~

Jag såcka så den skona flickan skalf
Skallonet droppade från grannars vall
I tårar föllo ned på blånkvitt halsan
men tacket drog hon ända upp till halsen

Förtrollet jag uppå den skona såg
är hon så darrande o uppskörd låg
Ej skall jag duta hupa hulda Klara
Ej jag vill göra slut på Hagara

Akta dig kon kviskade så mildt
Hagard, rusar blodet vildt
På pöllt så varmt som hyllig eldnåds lågor
Du lätt kan drunkna i dess mörka vågor

Då plötsligt lampan slocknade

Jag bara känna fick men inte se
Jag dök i mörkret trottsandeall par a
Flick hupvit före plums i Hagara
Hjalmar Berg.

Afskedssång.

O farvål Sveriges skogar o fjäll
O farvål o farvål o farvål
Nu jag lämnar mitt hem där jag är född
Till Amerika att tjäna mitt bröd :|:

O farvål föräldrar synen så små
nu skall aldrig mera syna för mitt våd
Låta sörjerskvall uppå dörren
Låta tårarna på kinden falla ner. :|:

O farvål du otrogna vän
Herren gifve dig en annan igen
Som ditt hjärta är värdigt till att få
Jag skall aldrig mer vägen för dig gå. :|:

Jag skall ut på det stormande haf
Sanken att jag där bäddar min graf
Den blir ej bäddad bland blommorna lena
Intet namn kan till grafvens gräsmo stå i

Hyltberg

Kärlekvisa

Om du med mig endast vill gå
en stig vill gå
En törnestig du vandra får du vandra får
Men blott jag vet att du är när en rosenstig
För mig det är. Men blott jag vet.

Efter lifvets möder o besvär på o besvär
Går en gammal gumman på vägen där
~~Efter många långa dryckes~~ på vägen där
~~Efter många långa dryckes~~
Där kan sitt hemland åter skåda får

Man i förbifarten tänkte kan ja tänkte kan
Jag några rosor köpa kan ja köpa kan
För att därmed förnöja väninna min

O till trädgårdsmästarn gås kan in

Trädgårdsfrun kan kanon till möter gås
~~Ja kan kans ärende~~ till möter går
Ja kan kans ärende veta får ja veta får
Sedan gång är kan till trädgårns låte
Går att binda kop en blombuketta

Men för kvaje blomma kan kan bröt
Säg jag en tår från ögat flöt
Kvarför gråter ni min lilla vän
Dessa rosor våta snart igen

Säg jag gråter ej för dessa skull
Ty hela trädgården är af blommor full
Jag begråter min älskling blott
Ehuru kommen denne ring jag fått

Ingen kjärt evän än mer jag har
Än dessa blommor om min tår
Jag dåre gif mig nu en törne ros blott
Till att minna af den tid som gått

Gömanvisa

Sakta åfver mörkblå vågor
Rör sig skeppets stolta stam
Och i östern purpurvågor
Bryter dagens gryning fram

Allt ombord är tyst o stilla
Ingen munterhet o sång
Endast fatten höres knälla
Alltings går sin jämna gång.

Från halfdäck hörs kaptenen ropa
Brassa aktersårna back
O. nu halfva stången hissa
Skeppets sorgeflagga upp.

Ty man skulle åfverlämna
åt en våt o dunkel graf
En ung sjöman som nyss har slutat
den döden nyss upptäppt har.

Stumma gripit i hafvets bölja
gaggad utaf vågor där
Ej för din hund nu vill förtälja
Att vi begraft hennes hjärtan kär

Ingen ~~blomma~~ lilja eller blomma
Pryder någon gömans graf
Endast böljor gå o komma.
Skeppet seglar an och af.

L G Åberg den 1/4 1903

Luffarevisa

Att gå på luffen det är så härligt
Fast många tror att det är förgäfves
Ja mat det får man så det förslår
O här i staden en styrketår

Att gå på luffen det är så roligt
Ja helst om dagen då det är soligt
Då drömmer man om lilla flickans arm

Uppå en ås som är så grön o varm

Från Kristiania o bit till baka
Jag luffat har o fått många kalla
Af bönder som jag på vägen mött
Säg har ej luffaren då det godt.

Jag kom till Gäfle med tomma pungen
Men mådde likväl som gälfva Kungen
En gammal luffare jag träffade
Som bunde fäkla på fult för tre

Den ena dagen han helskägg hade
Två var sedlik omkring hakan lade
Den andra dagen var skägget halft
Och dertill låtsade han var halt.

Ingen trodde det var den samme
Som förra dan hade varit framme
Han skaring fick o den tredje dan
Klätrakad fäktade han i sitan.

Vi sökte arbet långt bort i skogen
Långt bort från staden o den kära kroga
Vi blefvo utan man viste oss
Långt från i helvitte till Söderfors.

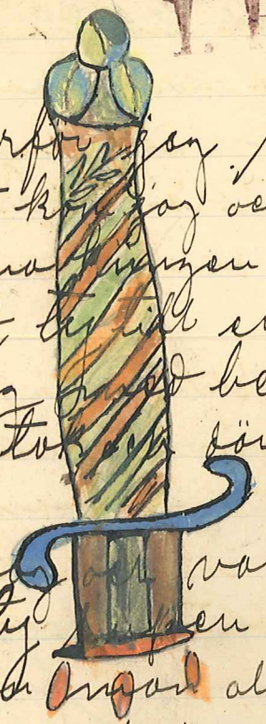
Från Söderfors vi mäste palta
Tatt jag på benen begynte halta
Vi kom till Gysing med trötta ben
Där fick fyr i knog med att bora sten

Att borra sten där till är jag tvungen
Fast jag har anda som gälfva Kungen
Detta är väl en nedel lott
Som jag nere luffare nu har fått

Men jag på knoget snart böjar knorra
Och om jag skuffar stenar borra
Nu får jag stå i ett kolsvart hål
Och stå o dundra mot järn o stål

volontärexpedit. Kattarigt
d. 7/12 Stockholm

1. BATT.

Hvarför jag Super.

Till regementet kom jag och strax min trohetstid
Att trogot tjäna Kungen min och jag har
tjenat så med tiden en början jag kom
in gick alltiing bra god behag men nu det
början gå på tok och därför Super jag

Konstapel jag vart har men tigro-
dend blef ty den har jag aldrig
spant det kan ingen alltid ha gör jag
vill alltid vara främst uti ett mundert
lag därför slöjfer jag min törst och
därför Super jag

Jag super min kanske ihjäl ändoch en
gång till slut hvem skall väl taga sö
min själ när kroppen kastas ut när
jag ock sista resan gör uti ett papenslag
Kanske jag ingen skatta gör och därför Super
jag

Dolken

Då slipper jag som andra i bröder spikas
in jag kopper lika varmt som de uti mitt
kuvad skinn och bra för mig då jag står
apajs på domens stora dag ty lös o lebig
är min kropp och därför Super jag.

När andra börja spralla i sin träbeklädda
skrud då tar jag mig ett lustigt hopp allt
upp till gubben gud min dom jag sedan
vill göra liksom att balkalag med
hufvut före ner det går och därför Super.
jag

Då skall jag söka komma först och
bli klarar då skall jag till min stora
tröst bli bränvinsbrännare då skall
je- n sin Supa full med maj
hvarenda dag det skall bli roligt
med beskedt och därför Super jag

Konstapel
Nyplander
1. BATT.

K Hag Nyplander

K Hag Nyplander

Visa

Hvart skall man finna sig en plats
Så ren så ren som alpens gren
Ja vi skall bygga oss en liten boning
Ja var ja där Näkterzalen sina drillar slår
drillar slår
Där månen skiner så förtroligt
Och där bäcken fraslande slår

Den vän jag ständigt har i tankarna
För den jag lofva vill och dö
etc:

Och låt oss så tillsammans vandra
Uppå lifvets törnbeströdda stig
etc:

Och aldrig från hvarandra skiljas
Förrän döden skiljer mig och dig.

Nyduer

En vemlig hälsning på
Vemärkelsedagen.

Att vad lifvet skönast
har, hägras får litt sinne,
Och den ljufva tiden har,
lik ett barndomsminne,
Men försän den nedersjunker,
med sin klara stjärna,
må dig många glada
dagar, många unga Fästna

Afskedsrösten
försvann .....
till .....n,

Tänka hyska glädje
må i allan tid
följa, Ty namnet ditt
det har ett K Och där
säse du trygg
han gå.

Ett.

nödens visa

Han mejan fuglegare (sällskap) råda
Några fuglegare är
Och alkbarnsmans ögon (skåda
Gulva Fästeken
Gulvan är ända
Gulfinjarna ål(skärma) få
att sin

Skrattpiller.

En kostlig målareräkning

Hvilka, fast alltför lega, vakte en måla
han åstad komma, vänar följande
räkning för målning i Mercurii
kyrka:

1810.

i 27. Ändrat de tio budordarn samt
förnissat det sjette. 2:24.

" 28. Gjort ny näsa på säfvasen
på kalvet samt utsträckt
hans fingrar. 1:30.

" 29. Satt nya vingar på ängeln
Gabriel samt uppputsat
de främre. 2:46.

" 39 Öfverstruket öfverstepris-
tens piga tre gånger. 1:40.

Aug. 1. Insatt en ny tand i den
helige Petri mund samt
reparerat fuppen fjädrarna
1:30.

2. Utvidgat himmelens port, till
satt åtskilliga nya stjernor.
2:15. ~~3:17.~~

3. Förbättrat den heliga magda
lena, som var aldeles förslå-
vad. 3:17

Förbättrad helvetes eldar
samt gjort djefvulens anigte
något bärskare. 1:12.

Försilfrat Judas penningar
penningas 1:45.

Aug. 4. Gifvet Mose anigte några
uttryckliga drag samt
förbättrat ~~det~~ hans broders tron.
1:40.

" 5. Öfversett de kloka jungfrur-
narna samt förbättrat
dem hår o. dår. 1:00.
Gjort nytt hår på den kyska
Susanna 1:12.

16. Gost verldens ände något
sångre, som var aldeles
pös kost. 2:00.
18. Gost sådа hafvet sent
från plugamuto 0:12
1112. Gart nya skor på kästar
na Jas Elie vagn, sam
nogare utpruckat vägen
till himlen 2:24.
11 Intagt mera rishet i
Josephs ansigte samt
färnissat Potifars hu
stru både fram och
bak. 5.00.
11 Gjort ny syn på de
blinde Tobie ögon,
som var alldeles bort
fallen. 0:12.

Summa 37:77.

Aferum å kosgården den 11. Septem
ber

Kvitteras 37:R:dr. 11 skilling
P Wetter
Målare från skråticken.

Nyttjaner
Valand år.

Skrigarevång.

Snart stundar den glada den trefliga dagen
Den dagen då vi resa från Karlskrona stad
Sen resa vi åter ifrån till Skåne igen
Fös där all ja vår käraste vän.

Och där ja vi höra kanonerna dundra
Paketerna uppkastades varenda sommar till
Och långt ner från Skåne ett budskap
Den kom
Att Sverige och Norge har mintat sin kung.

Och klockornas klang från kyrktornen ljuda
De båda oss alla vår kung Karl var död.
Och tårdrop as flagg or de svajade så högt
Till dess de blef till hälften till jorden nedtagna.

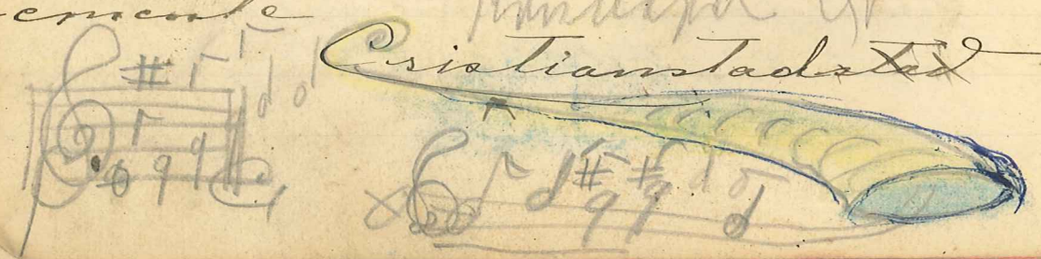
Kåsen i soldates och Wendes Artilleristers
Som stå'om oss hålla vår trofasta ed.
Bland eld och bland kretsök gå Svenskas fram
Och när som vår fiende handete förnam

Vid dyra fältropen vår häjeta fana
Han visas oss vägen till slagfältet fram
Han vinkas han gossar han följen mod mig
Jag vise skall er vägen på den segrande stig

Så lägges han skott uti bösspipan in
Och han skutes och träffas mot ständaren prim
Och salen sig följes bland skyarna de blå
Liksom han denna grymhet ej vide förstå

Text af Volontären från

Kongl: Wendes Artilleri Regemente

Den italienska flickan.

På italiens nejder där min vagga här stått
Och hur lycklig min barndom den var
Der jag hade ett hem vid den stilla flod
Der jag hade både moder o far

Och jag skräpade kring fullaf frid och haf
Kring dalar och blomstrande fjäll höjd.
Då sjöng jag min enkla vis glad och vänjd
Många gång under himmelens tjäll.

Men den tiden förbytt sina fem tonde år
Varit rika på förändringar nog
Låt mig se det är sedan det hjärta är
Som min sack bär på dagsfältet dog

Och jag drömde så gärna liten flicka så glad
Som ifrån dockorna vänt sig just nu
Då plötsligt min lyckliga födelsedag
Jag blef väckt igenom en kyss

Svea.

Och min moder kom lades i grafven inom kort
Och den dagen glömer jag ej
Så långt ner de buro de sista bort
Och de myllade grafven igen.

Här är skönt det är sant det är vinterstig mjö.
Och så skön sommarsolens glans
Och, här vill jag lefva o, här vill jag dö.
Om inte Stäkiens fanns.

Men hycklig o säg mig var finnes världen
Nej den fyrs mig så pilatt öfres allt
Ty den som jag jorden ej ägaren vän
Städse tåret är ädelsligt o. hatt

Så farvål nu min barndom min drömvärd
Aldrig aldrig jag åter dig ser
Nu jag vaknat ur drammarnes ljufva
Och jag fäller en ruckande tår.

Kristianaes

Lugn hvilar sjön

Lugn vilar sjön kring berg och dalar
Sig sakta sänger mild och varm
Naturens sång ej mera talar
Hon slumrar in i skogens barm

Lugn vilar sjön sen aftonvinden
I so sig lägger ned vid ön.
Och blomman böjt sitt hufvud böjer
Hon beder fromt sin aftonbön.

Lugn vilar sjön så fridsamt tinka
De ljusa stjernor från det blå
Var tyst var still du menskohjerta
Snart äfven du skall friden få.

slut.

Volontären vid 1. batt. N:o 14.

Kristianaes, Kristianiastad. den
2:a Kvartalet 11/5 1904

En alldeles ny kärlekavisa.

O, hvarför bad du om mitt unga hjerta
O, hvarför bad du om att älska mig
O, hvarför gjorde du mig sådan smärta
O, hvarför var du falsker emot mig

Jo du försmår mig endast för mig själf
Jo du försmår mig för min fattigdom
Ja med min lott så lefver jag i stil
Blott mina tankar flyga i verlden om

Och många år och många sälla dagar
Har jag i verlden lefvat vål med dig
Men om jag kunde kalla den tillbaka
Då vore jag min vän vist lyckelig.

Nu slutar jag att skrifva dessa rader
Ku tårarna de rina på mitt kind
Ja mina tårar rina ner på jorden
för dig min vän som har så narvat mig

#

Men ett är det som till sist jag bedel
Att du ej narrar flera såsom mig
Men tänk på mig som vi osynligt lider
För din skuld är min ungdomstid förspild.

Carl Aug Nylander

Björkens hemlighet.

Vid den klara sandåsen lummig strand
Sjöng en björk ibland sina gröna visor
Och jag hörde då i hans gren därpå
Och så sjöng han en gång så

Tyst, jag vet, jag vet mången hemlighet
Mången flicka gråt under mina grena
Mången gosse såg här så varm i håg.
På den lilla vikens våg
Klara månen sken på mina gröna grenar
Och så kom der en som skar namn i barken
Och det var blott ett och hyste det

Det har ingen ingen vett.

Nästa qväll så kom den ena flicka som
Såg sig om och skref namn i barken
Och det var blott ett och hon kyste det
Det har ingen, ingen vett.

Nästa afton steg månen på min gren
Så kom åter en och så kom den andra
Tyst liksom en hamn sägte vännens namn
I min trogna hvita famn.

Kanex

Mitt Hem.

Mitt hem är så ringa men naggrannde gått
Till troto att min plånbok är tom
Annars så är jag så nöjd med min lott
Som sjelfraste påfven i Rom
Det lilla jag har disponerar jag fritt ty
skåpet är mitt

En hustru jag eger och den som är snäll
Och stilig och glad ser hon ut

Hon är så tam mej katten från morgon till kväll
Ej låter hon mig en enda minut
Hon stickar sin struppa han syr på maskin, och rinken han
poralin

En pojk vask jag eger så tvind som ett kat
Och rustar precis som han vill
Men jag vill ej hafva det minste emot
Att ha ett par tse slyeken till
Men om jag får lefva ännu ett par år så hoppe
jag får

Jag minnes den dagen vi satte vårt bo
Det var ju en sötebräcka dag
Med två tomma händer stod gumman ja ja
Med två tomma händer stod ja
Men nu så ha vi ett tvinte vant, och det som är grant

Långt borta i rummet der står en divan
Min gumma kallas den så
Men annars så är det en soffa af gran
Brunmålad röd under å ja
Sitsen och gaflar ej stoppningar ha men bottnen
är bra.

Jag har ibland andra förtäfliga ting
En sång ackurat grecklin
Der gummans hänger ett par kakor omkring
Jag tras af en gammal gaxlin
Men hela tillställningen tar sig tillslut rätt angenämt

Ett ur på vägen från Dalom jag har
Som hela tiden förbi
Vid sidan af den hänger samarna par
Med kungen och drottningen i
På galgret en snatta af klutar och strå, att hälla sig på

I köket der har jag en hylla så bred
Med två dussin på koppar och fat
Däunder två skåp det ena så rod
Det andra innättat för mat
Men som förs det mesta det händer ju så att tamma dessa

Ett bord med två stollar jag och därtill
Ja äfven en spegel af glas
Då kan jag betrakta mig om jo vill
Såväl i profil som i fas
Och detta mitt allt disponeras jag fritt
ty skrået bär mitt.

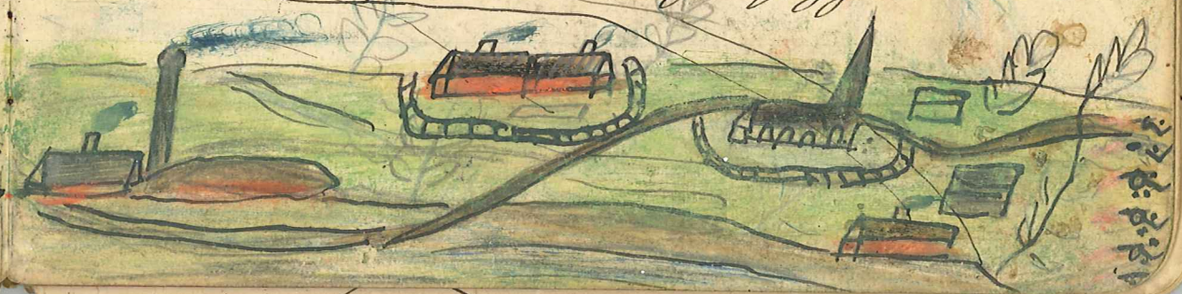
Balle N. S.

Krigar visa.

Ja hås i gossar alla som har ett hurtet mod
Och för kong Oskar II vill våga lif o blod
Vi fjas så svar ni fanan i ås kan hända ni
Bliffva kallade i en blodig strid

Tänk på XII som nasolero sejon var
då han höste danska kulorna så hade han
det hår skall hädanefter bli min dyrbara munk

Tänk på Gustaf Adolf som fös sin stase hår
1718 den projektmen själf gjort

Försäras ej de tilla hop fast fienden är
Kristallstrida för tag och religion
stor

Tänk på prins Bernadette som nordens segers vår
Och så mången tusen månskar som stupat
Napoleon den störe blef störtad från sin tron
för hans hand
Sankt Helena den ån fick bebo

Tänk på Carl XII i sitt 18 ås
När han med halfra styrkan på Narva
Når 8000 tusen svenskar slog 80,000 man
slagfältet låg
Det var ryske kejsaren Peter till sin
skam

Ja alla dessa konungar vi här omtalat har
De ha varit tappre krigare till landets
Men nu så har det utvecklat ett helt annat
försvar i vårt land
Som han störta en kejsare från sin tron.

Lund

Kristianstad.

K. A. Helsingborg

Parad och Salutdagar.

1. BATT.

1. Jan. Nyårsdagen
2. " Kungens födelsedag. Salut.
28. " H.K.H. Kert. af Westgötl. namnsdag.
27. Febr. " " " " " " födelsedagS
6. Apr. " " " " " södermandl. namnsdag
" Påskdagen.
20. " " " " Kert af. Västmand. fält. Salut
27. " " " " Enkekert. af Dalarne namnsdag
11. Maj. " " " prinsessan Märtas. " "
15. " H.M. Konungens namnsdag Salut
18. " H.K.H. Kert. af Västmandl. namnsdag
28. " " " " " Westgötland " "
" Pingstdagen.
6. Juni. " " " Kronprins o H.K.H. Kert. af Skåne namnsdag
16. " " " " " " födelsedag Salut
17. " " " " Kert. af södermandl. föd. Salut
24. " Midsommarsdagen.
25. " " " " prinsessan Margaretas föd. Sa
9. Juli. H.M. Drott. födelsedag. Salut

20. " H. K. H. prinsessans Margaretes namnsdag
1. Aug. " " kert. af nerike. föd. Salut
2. " " " " " vestgött. föd. " "
7. " " " " kronprinsessans. föd. " "
4. Nov. Sverges (Gustaf Adolfs dagen) Norges förening " "
5. " H. K. H. kert. af nerike namnsdag
11. " " " " " " Skåne föd. Salut
1. Decm. H. M. Konungens namnsdag Sa
21. " H. K. H. Enkekert. af Dalar. föd. Salu
25. " Juldagen.

1 BATT.

Kongl. Wendes artilleriregemente. Kristianstad.

Krigarens dröm.

Krigaren vilar sig i skog i mark. Aftonen är hans bästa tid. Fågeln sjunger i skogen. Klippan är hans bädd. Himlen är hans täcke. Sängkammaren är hans gata. Och så Krigaren vilar sig i skog i mark.

Ljuflig dröm är likväl honom den lika när

Gästet afsta jag till barnen tycker jag det är
min dröm som mera tycker ljuflig dröm
hos honom är lika

Flicka flicka vid min sida du vilar nu
stridens möda Krigarens bevis
sjukeligen kommer bekänd är flicka
vid min sida du vilar nu.

Konstapeln på utkikspositionen

Venster. höger. Vänster. höger. Venster. så. Venster. höger i tage
Häng ej så med armen du har ett hag i din mage
venster. höger. som en soldat ska Konstapeln stå
Alt. så är allo kastar han till Skrikhalströsbröder

Karlar, jag skall ha dej så fule blå o gröna
så god dan. Där kan du få en ägg stuk till
Konungen säger jag till honom ej
så är ingen rast i dag inger på min hatt

1. BATT.

Amerikansk krigare

Tramt sätt. er. till jul tråny an i derborta
Tram mod bräter, stry a drut, hupfut ej ygnde
Jag blis gaden, om sig mig attreta sluta
Den, som rör en lem, jo ej prygla pi minuta

Ordning ventes om, i att, so blatt pi de gjuer
ligger dig platt inte vett uti bondnaturen
tina, drummel och surtut, ynkligg nät
Fridet det ventes det, vet kut tek de gjuek

Karar jag skall säja e att i värin ox er
En åt jarden dånga sor. En i himlen hixar
ryska pistans hvass knut kring ärgg
Allt mit tåla mod är slut Pöstäck

Tjo va de vipstas

Tjo va de vipstas. Tjovar hejdan
nu sha i hår på pi mäjsan
ynng palliralle dudaledejsan
Tjo vej a dylad
När jag lisen dilisprås

sojan bart jag driper
ynng pallirallo dudaledejsan
pi sin harmonika

När man har mist sin lilla gråbba
som man sätt lof pi till o nåbba
sha man väl inta stö o plåbba
Tjo en salskes tös
nöjman tas pi gilled
gå pi dansegilled
pi etas polka, vals, skadrill
pi sin harmonika

När man bärmej sett ti båsta
När man ju ille fåi da mesta
Dö vill man alltid mo dö innåt
snacka lide grån
blis han då lätt fnurren
fåi pi skapuren
och nödas man ti en nabb
pi sin harmonika

#

När man har kommit opp i enåret
Så man vårt inte ont om året
Då blir man lifvad ti' humöret
Jäklar i min talj
Tjo då kan man spilla
så det bärgar killa
med i tärna då man dras
På sin harmonika.

Zingarien

Helsingborgs Utställnings Visa.

En visa om utställningen
Om ni vill höra på den
Skall jag nu försöka sjunga
Allt väl
Med hjärta och med tunga
Ni förstår mig väl.

Det var nog bra sått och vis
Om alla finge första pris

Endel tror han och småor
I pris på långa nåsor

Utställningsprecget Helsingborg
Nu har på torg och på gator
Och främlingar i massa
Försträcka nu vår kassa

Vi äro nu i högsta grad
Förtjusa i vår vackra stad
Och kunna prill på stenen
Nu skåda från »terrassen«

Och vart vi vända blicken kring
Den möter endo trevlig ting
Den också gärna stanna
Med stolthet på vår Kärna

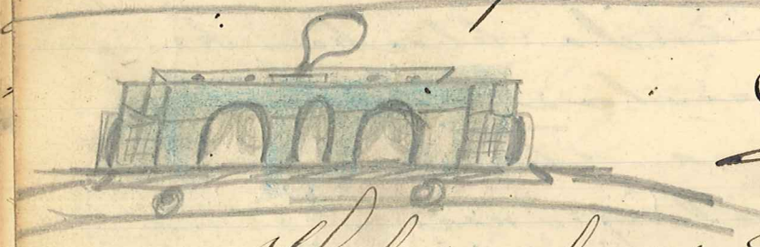
Om staden kännes kvar så trång
Så ha vår vackra strandpromenad
Där kan i sött stilla lidan

Man se till Lanska vidare.

Vårt rådhus, min portemonnä
Väl öfven ländar sig att se.
Det vackert är och stilen
Uppmjälper stadsprofilen.

Vår lifhank är vår största skatt
Fast den oss spelar mången spratt,
Men för att kunna fräsan,
Allt väl,
Vi skaffat ha oss Hälsan.
Vi förstår mig väl.

A. Linau

Helsingborgs Elektriska
Spårväg

Det stadverk Helsingborg har fått

Som länge på tapeten stått,
Är, låter dock som någon
Allt väl,
Elektriska spårvägen
Vi förstår mig väl.

Vi äro stolta och därför
Och illusioner man sig gör:
Nu när man någon glädtar
Behäfver man ej hästar.

Och tänk med hvilken fart det går,
Man kan se, sex mil i timman når
Blott ett tvig låter klandra:
Om man får öfver andra.

Jag skulle vilja föreslå
Att man ett fång nät satte på;
Det vore ej fånmätet
Att fånga fjolk i nätet.

En sammanslåtning och makt
tvingen allo omöjlighet
Det vore också kum i
Klå vagnarne med gummi

En treflig visa.

En gång har jag älskat en tärna
Och in i mitt hjärta hon hjöd
Hennes ögon de lyste som stjärnan
Herre Gud nå sål den ungen var
Men best utaf allt var hennes (ringspalt)

Ja vas uti hennes nå bolagen
Så jag såsta knapt ien bok
Och nåsdigt jag låg uppå magen
Och det vas ju sent på tok
Men jag drömde ju blott om hennes (etc)

Ja vas uti hennes nå bolagen
Ihilkan arm hulkan minn nå sål
Men vas gång jag uppå magen

Hon lemna om till mig röt
Och ligg ej nå hårt på min (ringspalt)

Nu har hon gjet mig båten
Den fataka åtskar en ån
När jag tänker på henne nå begråten
I haken jag gråta ej kan
Får nu lager en annan hennes etc

Nu vill jag de flickarne glömma
Och ligga och sofva på ryggg
Och aldrig om flickarna drömma
Jag tas min knabbes nå tryggg
Men och ändå hennes ring spellisabolj:
Carl N.

Åter en trefflig visa.

Såta flickas tanna, Hanna, Lisa är
ni roade af att höra visas. Men
då skall ni vara mycket tysta och stilla,
och ej förspilla uppmärksamhet.

Tal) Färty i skaren varade förrinnade
om alle ni skola höra förnämande
vaker som skola upprära hjärtat pö'der
och om ni nu vilja vara uppmärk-
samma skall jag strax berätta
eder alltsammans.

Sång) Färty jag var en parvel mycket liten
När jag på flickar fick den första aptiten
Tyckte att det var omättligt roligt
Och förtroligt att smeka dem.

Tal) Man kan väl tänka mina bäste
bäste bersas o damer som i sällskap,
när jag var så obarmhärtigt liten
till näxten knappt en och en halfm.
läng.

Sång) När jag började att kurtisera
Och på flickarnas bebag grundera
Tyckte att det var omättligt roligt
Och förtroligt att smeka dem

Tal) Och alla ville de komma mig närmast
Så att gifva mig en sju graders
varm kyss men den vacraste af dem
var Greta

Sång) Greta var den vacraste af alle
Kunde dansa, hoppa, sjunga, tralla
Vacker var hon och jag blef betagen
Men bedrog en ganska fort.

Tal) Färty det hände sig en afton
då jag var tillbt på tre kvart
och i sällskap med Greta begick
jag en dumhet som jag sätt kunnat
sätit bli och som kostadt mig
många bittra tårar.

Sång) Färty när några månaders förflutit
Blef min lilla Greta rund på slutet
Och hastigt bref till mig anlände
Att jag hade tvenne gillar nu

Tal. Det var något som jag gjorde kände
att jag en sådan undersättelse, därtill
ville Greta att jag ofördröjligen
skulle gifta mig med henne om
jag ville slippa undan henkin-
nad ifrån ofsäsen.

Sång. Men vad skulle jag (min stackars) göra
Jag kunde inte sluta till mitt öga
Inte kunde jag mot det sticka
Ja med Greta gifte mig.

Tal. Men det skulle jag aldrig haft gjort
för så mild och nådig som Greta
var förut, hon blef så ilsken nu
tillslutet som man aldrig kunnat
tro, förr, gjorde hon och dansade
men nu svärjer han som den mest
förhärdade Wendiat.

Sång. Så att ofsäsen sova sig på ända

Och vet ej hvart jag mig skall vända
Ty jag vet ej, förs det är omöjligt, att löpa
tillbaka mot Greta ner.

Tal. Men nu förstår det jag att således
komma att stå mig emellan Greta eller
Greta på nu finner jag att
det är omöjligt att löpa tillbaka
mans mot Greta ner.

Carl XII

Flaggsörare.
Kongl Lendes Thygande Artilleri.
1. BATT.

Upptäckt ej.

Mitt i gråna skog stället vet jag nog
Liten källa dag mot en sparf i alen
sargsen vatt på gren stackars liten
Stannar liten och alén.

Hvarför säger du? spoede källan nu
Se, du äges ju allt vad du behäfter
Får så skänt du kvad bland de gråno blad
sjung en visa å vars lad.

Kan ej tilla vän, sade sångaren
Ty mig jägaren uti ringar såsat
Se, han hannes däs o mitt liv begås
Såg var finnes räddning kås.

Ned till mig klatt sar sade källan klar
Och du friatad kar, ingen skall dig hitta
ibland gräs och strå som omkring mig stå
Skall du säkert gänsel få.

Men för sent han flög ifrån en plats så hög
och till källan mågvingen vas bränlig
svart ett skott nu Göd alen stannar död
Lille sångaren var död.

Det finns mången en som gärna vecka ban
tro sig slö dån som fasan är förbunden
Där på lifvet haf mången gäs i kvaf-
Fasan man vet adelt af.

Att du mätte på frid efter lifvet stå tid
Bedan hjälp i tid en att unkan vakt
Men märk väl, min vän, Hjälp från Himmelen
Är den bäste hjälpen än.

Gustaf

Albertina. I. BITT.

Der byggdes ett skepp uti norden
Albertina var je skeppets namn
Albertina ingen fara

Albertina låtså i vara
Albertina så var ju skeppet vara

Det skeppet är allaredan lastat
Det är lastat med silfver o guld
Det är lastat lät så vara
" " " " ingen fara
" " " " med kråmvin o ål.

Min graf är allaredan grafven
den är grafven ibland bäljarna blå
" " " " lät så vara
" " " " ingen fara
" " " " ibland bäljarna så blå

Min grafsten är allaredan skrifna
den är skriften med gyllne
" " " " lät så vara
" " " " ingen fara
" " " " med gyllne bokstäfver

Min flicka säger hemma o gråter
ja hon gråter för lilla vännen sin
" " " " lät så vara
" " " " ingen fara
" " " " för lilla vännen sin.

Cristianstad 28/6 1904
Ida Ekstrand
Valentin

Kärleks visa.

Det var en gång då jag förlofvad blef
det var så sent det var vid juktid
jag dansade den hela natten lång
jag aldrig haft så roligt någon gång

Min flicka var den vackraste i Kristian
hennes hy var mit som själfva vän
på varje kind hon har en ros så röd
den var så röd så röd som Georgin.

Min flicka var klatt sina sjuttan år
och i sin barm en dansablomma står

jag var väl ej så mycket äldre jag
men kärleken växte varje dag.

Det var en vacker januari dag
då solen var så röd på himmelen
jag klädde mig och gick till flickans hem
att afskeda tag a af min lilla vän

Min flicka gråter så bittert och den
allra bästa kunde för jag var för snäll
men den där på han följde mig till
jag skulle ut på stora oceanen

I tre långa år på sjön jag ute skref
och oupphörligt till min flicka skref
och bref ifrån henne fick jag i varje hamn
hon skref, kom snart, kom vita vän

Då tänkte jag en gång att resa hem
och gifta mig allt med min lilla vän
men det blef ändring denna gången då

så kom ett bref med förvägning svarta kanter på

Jag kippnade och läste detta bref
och min hjärna tänkte huruvida jag blef
ty det är bref den hälsning innehar
att lilla vännen uti graven var

Ur hämmas jag all jordens varg i stund
ty resta har jag långt bort och så allen
jag drömmes om min hulda tragna vän
som vilar nu hos Gud i himmelen

Nu sluta jag min lilla enkla sång
och hon kanske för sista gång
Ty se den graf där lilla vännen har
i mod en tår det sista hennes jord.

Kryssiaas
Volontär

Kongl. Wendes Parad.

Göta artilleriregt

1. BATT.

Vem är din vän.

Vem är din vän: du kunn vänner finner
så länge du på lycksam höjder står
men var - och en ej dessa svar förminner
så snart din lycka vid tillbaka går.

Vem är din vän? Jo han(n)d(a) fosterbrodern
ifrån din barndoms lekbliga dar.
ej han har satt en lägre plats vid stoden
han minnes hur du förr som pojkar var.

Vem är din vän? Den som gjort
dig skaffade uti ett muntert lag
nöjden tager del men var blott vid kalas
han vår din vän ö. bror en ände dag

Vem är din vän när lyckan vänd ett mot
och blicka döden vid din tröskel står
vem råkes upp dig dela ditt bekymmer
var är din vän som som var din vän i går.

pajjack

Jag vet en vän ska fly till din moders hjärta
först efter glömt han kännes dig igen
ifrån den stund han födde dig ef smärta
han är och blir din end. samme vän. ! !

Karlskrytander.
volontär

Alfred ö. Anna.

När natten kommer o bjuder vila
då skönt tuna åt landen ilar
ett möta Kalle i dalen lund
han lofvat komma i qvällens stund

Hon var så glad i sprang så lätter
sin barm han pult med klammes mot
vid högra bröstet han hinder fast
mot råde handet en blomster bukett

I höga ekon skär gåten tonet

och lärkan sjunger i lindens krona och
vinden sprider sin doft på varje blad
för skönа tuna som vandrar ej ensam.

I dalen de unga ha stämt ett möte
dit vilar hon sig i skogen skön
och går långtanke dalen om
men ingen Balle till henne kom

Hon går att möta sin väninna på vägen
men stannar genast förstört förlägen
ty Balle låg i en sjö av blod.

Han skrämde men hans röst var bruten
ack käre Balle, säg är det sjuten
den dignas nedes till blodröd sanden
men knäckas skall hennes namn.

Han vänligt räcktes åt hennes hand
och sade nu svart är lösets kanden

förvånad min tuna nu skiljas åt
han kristes uti en häftig gråt.

Nu öppna vädret ej mera blåder
vid tunas bröst ligger Balle död
han ligger hållad vid hennes barm
om dess liv han har lagt sin arm.

Vid Balles sida vaknar tuna trogen
men mördaren ilar fram genom skogen
och rapar ej själf av förskräckelse
ja kapar mördat ove! ove!

Det minns den hon nu aldrig glömma
Han går att Balle för minnets glömma
och vandrar upp åt det håg han flytt
men laddas förat en pistol på nytt

Pistolen han mot skrädet vändes
men tuna sattade nu hans händer
och repte själf fast med vargagat mod

Hon sade blod har ju flutit mig

Ah våda skattet ej ej själf afloxar
och bladet högg ej såret fronar
och icke Bernhard en ruck blott hör
vid Kalles sida nu tunn dör.

Det sista skattet bäro mången ekta
der kommer manskor från alla trakter
böd ens i stora från närmaste byar
förskräckta höjns för denna syn.

Många flickas ögna i mörke modet
då hörs icke en mänsklig röst
men vemodsklagan från hvarje bröst
då månen klar speglas ej bladet

Sker sent det blefve ty dystre krälen
blef Bernhard gripen i förd i cellen
och mild i hajjon i dete mal
der heretar märker förutan tal.

Hon bittert gråter böd dar i nätter
de bleka hinder mod täras väter
sen gå hon längtande dagen an
tills sen anside hans dödsdom kom.

En dag fängvaktaren han berättar
i morgon Bernhard man dig fråttar
bered dig själf och bekän ditt mord
förrän du gåno i den kalla jord.

Jo Bernhard svarar o ställa gråter
nu vill ja dö och se tunn åter
ty hon derhyppe i englaland
skall je förlätelse med sin hand.

Och nästa morgon man Bernhard hörde
till afrättsplatsen han fälke o dör
en blomsterbukett han i handen höll
och bilan höjes han huspried fölk.

19. vero.

Kristiansand den 28/6 1904 Falke A...
volontär

Jag vill ha rus.

Jag vill ha rus ett glädjerus var dag,
" " " " var natt bland sköna kvinnors skära.
Den vise kung, han sa't, samma mak var jag,
Att sällheten i vin och kärlek hämta.
Vad glädje gås det mig i grafven natt
Med mödor att ha samlat skatt på skatt
Att saga säger mig i markna skrifter
Får stora när så lysande bedrifter.

Nej, jag vill dricka, tills jag dignas tung
På mjuka bädden vid Lelindas sida;
Dess vita barm, vad den är varm å ung!
Vid den är gjuft att tidens lopp avbida.
Låt roten hästas skena med dess magn,
Den ger åt mig några glädje, några gångna;
Jag köpslår rätt gerna vid de blyga gåsen,
De glada sånger och de flytta stunden.

Jag älskar ej blandrök och dam,
Blanka vapen på en ryster själ
Mot segerpalmen rusas stadigt fram
Igenom dödar, mardiskt, som min håle.
Jag känner intet hat och ingen harm,
Men står tillfyllest på jas hon i arm.
Jag vill ha vin, ej blod och tårar röda,
Och skärda lagrar hos min älskarinna.

Om världen skatter tynde i min hand,
Vad hastigt du då klefve rik, Lelinda!
Får att få låna några låna hand,
Jag skulle dig med gyllne hedjas linda.
Ja! om ett kejsare dömme vore mitt,
Får hvarje kantag blef ett grefskap ditt,
Ett ägde jag till gärdet himlafältet,
Får hvarje kyss jag gaf en stjerna hältet.

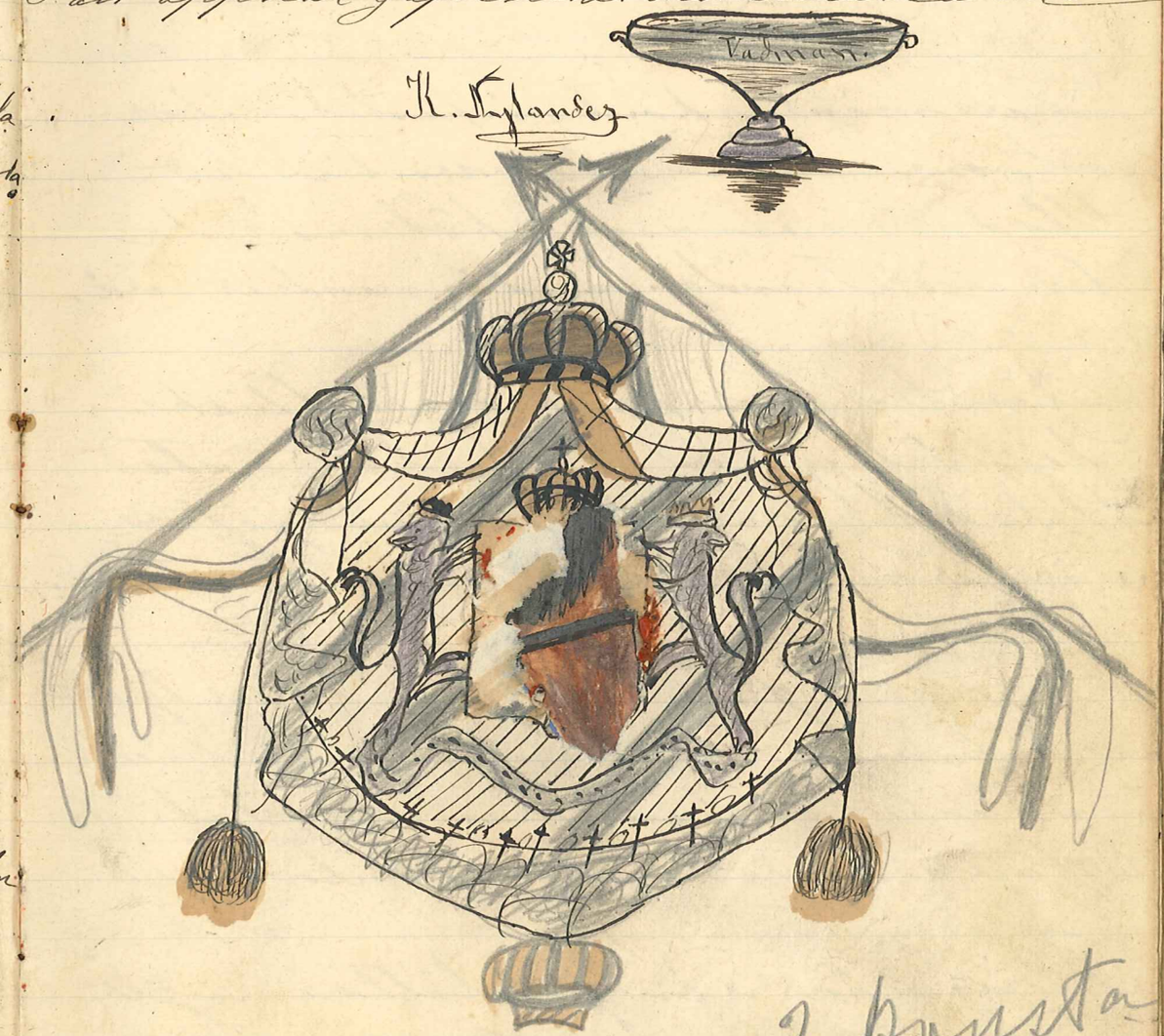
Du stare man, med djup metafysik,
Gör upp en teori att hyckling vara:
På engång fint och fult — och bas och rik,

Följ äfven hvarje lidelse och fara.
Men kan du ej upplösa mitt problem,
Hvad är då mått att nämna ditt system
Som ändå skall — i sönnahand (år) följdjup samla
Ja'n menskaharnet lodenat vid din skramla.

Och du min bror, vain under slart beröd
Att tumbåjas dig igenom svåra tider,
Som grötit blod, hvar gång du varit kär,
Och druckat vatten tills kallunet tan dé!
Så tiljarna på macken och narman,
Mod vin och flickor gådig nås du kanó
Och av de sedan dåt (för) utan kassy,
Försynen blir kurator i din massa.

Vid sista tullen, när Petrus frågar dig,
Hvad ont o gadd du får med dig från jorden
Så är det ej stort tönd att rosa sig
Med ny chan urs ökt, stammande på orden.
Men kan du snasa Argyll vid denna port
Att du inte har syndig are gjort,

Att suga på Lindas läppar och pakten.
Han öppnar gapvidt den stora saken.

2 pussta —ne

En Fjäderstrid

I maro månad skönt på fästet vilar
och om natten ilar vi till ro
Alla då i sömnens sköt mi vila
Men vid stranden se där vandrar två.

Det är Ake som och med sin flicka
Skepp et ligger klart och skall åstad
Afskedskyssen ta ej henne gifva
Där får mötas de vid hafvets strand.

En signal från [illegible]pet redan gjöder
Ake famnar hon sin trogne brud
Fort in i sköt han i från landet skjuter.
O, farväl du huldbarkörda brud.

Tiden ilar rön ju lätta vingar
Fyra månader förgångna fram
Ingen kunde då som brudkyss gifva

Men ju Hildas kinder rosen brand.

Hilda går omkring i tusen tankar
i maro månad skönt på fästet stå
Och om natten se'r man henne vandra
Får att tala vid de böljor så små.

O, du grymma grymma stolta böljor
Säg om du har röpet hört min vän
Är han död så vill jag [illegible] honom följa
O, böljor böljor gi[illegible] svar igen

Kyrkvärn

Nylanders Sårt.

1. BATT.

Vattnet täljer och en hafvrka sjunger
Skeppet strandat och har gått i kvalm
Ingen kunde honom räddaring finna
Därför fick han en förtidig graf.

Som man ser här lilla Hilda sjunker
Ner till bottnen af det djupa hafs
Tel. Ack, här man kunde rädda
Hilda vinka från ändå till
graf

Kristiania d. 2/9 1904
Nyqvist

De bästa önskningar.

Lifvets fröjd och lifvets tycka
Jag vill följa dig och lifvets tycka
Ingen sorg min skål kan trycka
Blott jag vet de älska mig
Af min kärlek dig tillhör
Din jag lefver din, jag dör.

Kristiania den 2/9 1904 Nyqvist

Ur en Rekrytskola från —

Kongl. Wendes artilleri reg.

1. BATT.

Den vackraste årstiden är inne rekrytternas öfningar, de gingo ute på basäng arden, framför en afdelning serv en underofficer öfva handgrepp. Rekryterna begå emellan åt något fel, Instruktören tager af sig mössan, kastar den på marken samman knäpper händerna och lyfter upp blicken mot himlen utropar: Du Gud som skapat vidsträckta vatten, vår stig ner med från din himmel, och se hvilka nöt du bragt till vår arden. Framför en annan afdelning (en officer) säger: Mitt adliga blod, hotas att spränga ådror vid ångnen af er esa helvetes förskräcklig, om jag inte bara vore edelman, skulle jag ge er fem, och

tjugo öfver tolf, men för att jag är ädelman så vill jag inte smutsa mina händer genom att vidröra er. Till sidan af en front march, tod för en afdelning hörés en officer under loppet af en timma afbrutit skrika, Vänster, höger, Takt, tu, tu, stället ett, magen in, vänster, höger, men sällan så för sju miljoner tusan heta jäkla, tjocka takten hörés. Sätt foten i marken så att det sjunger i benpipporna och gå inte och trippa som sysmarkins mamsell. Vänster höger Blänk åt helvete och inte åt sidan du Kr. Tjockhals, du din bulvan. Afdelning halt! Det var mej tusan dj:a det svinaktigaste jag sett. Låt mig se utsträckning och tåkning, sträck upp er, bang afsides så det knakar i benpipporna och skjut

inte rygg som arga hattar. Dra in hakan ~~haken~~ annars skall jag dra in näsorna på er, så att ni inte glömmer det i denna hungers tid. Är du färdig att ge upp andan, hvad du heter som står i andra led det på vänstra flygeln, eller skall jag sätta den i haken på dig med uppsångmarsch härifrån till Ulfsbo hälla. Afdelning framåt marsch. Här skall man gå och sakna takter. Är det takt-ösa gummiartade gubbar klämmer i foten så det hörs, som det är en trappvaktdater som marschera, och inte som gamla käringar som är ute och trippar i morgontofflor. Fy, fan, i helvete, halt, skall ni vara exercerade barbar, så vill jag göra en konst i hela svenska armeen. Upp med hakbryggarna och gå inte och glaka på gräset det växer nog

Upp med knäna mot mot tå-spet-
sarna, och sträck ut benen, tuta
som åfvertiget sätt, nästan i
vädret och se inte ut som ni ha
lle gå till stupstocken. Se behvetes
stöj, jag angår ej, jag skall ta mej tuva
n djäfla tälla om något annat för
er, ni skall aldra minst få göra
ett halfft tjog rekrytskolor om
det förstår. All Gudske är denna
dagen slut, men i morgon blir det nog
värre tänker jag, de stackers rekry-
terna. Följande dagen begynner på
samma sätt, när jag öfvages med benen
jag ta mej tusan, sju mil tjänst
skott, granater, och blå, blända
djäflar att ni undantagandes
står som tända ljus, den minsta
rörelse bestraffar jag på det strän-
gaste. Skall tusan djäfla dina ataxi
bantusk på trede. batteriet vänstra

flygeln, är du döf, eller du vågar trotsa
mig, jag står där en turk och gör
på bakiten vid fötterna, och se hur
han tår sig åpten! Konstapeln som
står i beredskap ser J. Batteri framåt
arch svarka till den djäflen så
han vaknar. Jag skall ta mej djäflen
i mitt blod dra in på gymnastikbanen
så jag tim, så svett och gödd som
som inte han gå för köttfylla med.
Slutligen: Ere befrande manöverdäck
sätt fatet i marken så gräsen skyddar
i skräet på er, era helvetes barbianer
Kolonn med halftrappen åt höger
te med muniken jag kommer efter
sen, höger o vänster, om marsch,

slut

Kristianstad, den 1. Augusti
1903

Karl Nylander.
Volontär.

fy. 20 å

Poesi.

Jag här, här, se, att, min
har, har, upp, du, jag, är,
en, jag, och, får, är, du,
vän, som ned, så, din, och,

Kongl. Wendes. Bekyltvisa.

1. BATT.

En visa jag vill sjunga för eder än en gång
den handlar om oss krigare och våra stora
den handlar om de faror som för oss ställas fram
som träffas här och många kan träffa tvars
Vi sete på vår hemort mod glatt och mod
att bättre dager finna vi Konung Wendes tapp
vi blåste då vår upptäldta mod rabet i vår hand
vi lofvar att mod trohet försvara kung och land

Vi fingo sår vår värjning och sate hem igen
och voro oss gladligt sen hela sommaren
men snart var hösten kommen med hall och kylig

och våra vackra flickor de fäste tår på kind.

När vi var inkomna uti vår lilla stad
att roxera började då vas vi ganska glada
men när vi hade varit där en vecka eller två
då fick vi annat veta när pisken började gå.

När vi i ridhus kommit och hästen tryk
men kan det träffa ryttarn nä är det ganska
och många man där väpnas lik fägten i sky
man vet ej hvilken timme man byter arm o—

Men det är ej det värsta som lifvet väga kan
för uti gymnastiken där går det fort som fan
åt hvilket håll man slickar så ser det farligt ut
för de i luften flyga likt dynamit o krut.

När vi en rep vill taga och stärka vårt hus
stax blir vi då tillsagda och ställda i förhör
aresten blir vår boning i många dag där
Ja det var ej det bästa det vet väl en och var.

Ja här ni alla flickor som har er trogen vän
för och alldeles bekälla i från en krigsman bort
för om ni det för Gode hvad ni på lida här
så önskar ni dock aldrig er vän han vara här.

Ja här ni alla gossar som tycken här uppå
bod Gud han er bevara onda tankar på
att er till krigsmän gifva och dela här vår (lott)
att lyda krigsmans lagar det är väl ej så gott.

Om ni har lust att veta huru vi andra (har)
så har det fyra krigare som uppå sjukhus (här)
de två har blifvit skadade i ridning (lif)
de två i Gymnastiken när fatten var som (af en häst)
värst.

I. B. K. N.

O, så mycket finare, att kyssa en herre,
"Men ach," så sa kyssa en Fuxar.
O, så mycket värre att kyssa en Gardist.
"Men ach," så är det ej kyssen i en"

Kongl. Vendes

Christianstad

Ledig anonsplats

1. LIFT. 1. BATT. 1. BATT.

Kongl. Vendes Artilleriregemente

1. BATT.

Tillen vän

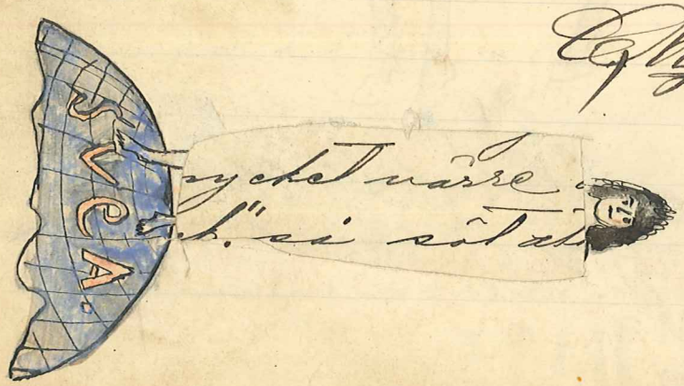
En hälsning dag nu inne är
Jag vill dig gratulera
Den lilla sången jag diktat här
vill jag dig presentera!

Tag sången mod och tänk och lärm
lägg in din lefnads lära
och gå mod mod i lifvet in
glad med ditt öde vara.

O, må de bäcken gäfva sköl!
O, må dig lycka följa!
Må hennes tjärna för dig gå
och aldrig bland molnen dölja.

Ellen Tyrander

den 8/1 1904

Lycka till närre
"E." är sått

Gåta för åtta män.

En hustru måtte likna 3. ting och likväl bör hon ej likna dessa 3. ting.
svar:
Hon skall vara ruskhållig och regelbunden likt ett torn, men hon bör ej likt torn vara så högljudd, att hela staden kan höra henne.
Hon skall, liksnigeln, vara försiktig och hålla sig inom hus, men hon bör ej, som hon likt snigeln, bära allt vad hon äger på sig.
Hon skall likt ekot, svara, när hon blir tillfrågad, men hon bör ej likt ekot, alltid hafva sista ordet. — — — —

Christiansstad den 3. Februari 1905.

Ellen Tyrander

Svar på tal!

Skolinspektören: »Nå, min flicka lilla, hvem har gifvet dig lifvet?
lilla Ida: »Det har mostor Kelly gjort, men jag har själf sytt fjädern.» — —

Den stränge.

Kaptenen: Herr löjtnant, ni är god att i natt klockan två visitera posterna.
Löjtnanten: Allt nöje, herr Kapten.
Kaptenen: Ullan nöje är nissa god gjord, herr löjtnant.» — — — —

Underofficeren (till rekryterna): Era j—ar, ni ska stanna innanför, så fåglarna i Australien trillar ur sina bon.»! — — — —

Förlofnings-Ringar.!

Största lager af modärna och eleganta i 18 karats guld från kr. 7: st. Minsta ring till 4 kr. är ensatående. Besparingsringar 1,00, 2,00, kr. st. Begär priskurant, sänder gratis.

G. F. Hallgren,
Guldsmed, Östergatan 28, Malmö.
på beställning. Skylander.

Vid behof!!

af kaffebröd eller bakelser, beställningar af dramer och tårtor, så väl hemma som alltid hos. — — —
Östlunds Konditori.

Vill ni spara!

2 Pund

spara vid inköp af glasögon och andra närsynta artiklar, så väl erhålla bästa vara och i lägsta pris hos
Östlunds Konditori
skattar.

Friers-märken!

litograferade, rand med, och utan
smeknamn, och i vacker utstyrsning
rand förseddа med mål å baksidan,
levereras skyndsamt af — — —

C. H. Studsvik Sandet

Väl vald text!

En präst som nyligen vigde en 65-
årig brudgum vid den 20-årig brud,
hade valt till text: »
»"Fader, förlåt dem, ty de veta
icke hvad de göra." » — — — —

Knäcklas i Skyrkan! för tiden
efter sluttad sång, kom prästen med
från sakristian till en af knäck-
arne, som namnes var Good.
Prästen: » Nå Good så upp
var här står i bibeln att dagen pred-
kan. God: » Jaa det står Prost. Du. du, det,

ser granen i din bröders öga, men du
ser icke bjelken i ditt eget öga, !
Prästen: » Det är fell. — —
" " ; (till en annan i andra
länken) Nå Fast, kan du säga (mig)
här vi bakom ord. Fast som är född i
blekinge (talar på sitt sätt). !
Fast: » Du ser granen i (din) bröders
öga, men jag ser inte bjelken i
mitt eget öga. — — (låtom oss bedja). !!

Christianstad den 3/2.
1905.

Krigare från Karl. XII:s Tid.

I. BATT.

Hj. Sjöholm volontär

Hj. Sjöholm volontär

Hj. Sjöholm volontär

Hj. Sjöholm volontär

Hj. Sjöholm volontär

Hj. Sjöholm volontär

Hans Matthieus Sjöholm

Hans Matthieus Sjöholm

Hans Matthieus Sjöholm

Hj. Sjöholm volontär

Rud. Fogelstad Bell

Stockholm

Maria Hjalmarsdotter

Sigrun Hjalmarsdotter

Ingeborg Hjalmarsdotter

Ingeborg Hjalmarsdotter

Ingeborg

Svensk artilleri-ära.

Som af den gamla marken
vi skolla kalla oss till vara
- och därför känner vål kring gos
en trefig sång vi gärna sjunga
med ibess skela stridens stund
vi sjunga får med eldemotten
och flammas ur kanonernas mun.

Till ovän's fall för Sveriges ära
vi hösta upp vi hösta af
vårt dunderskrapans armas hårdna
där gråper från den ena raf
man hörer det kolan tillbaka
regera sår och lår därpå.

När stridens röda böljor svallar
- och dån af slag från håll till håll
de blir mot sunda skuddar skalla
och sång för Svensvärd och Kardell

vi kappas att försvaren rena
och källor aktad nordens pol
bestrålad af dragdens aal.

Vi får värd tragu magen bröna
som tårlek brinner för sin må
man icke mig att regera månna
en krigare med mig att då
i åran värja ärna
med kyrröret uti sin hand
för Kung Oskar och värd
land.

Christianstad den
28 juli
1905.

Gösta Hyander

Carl Hylander

T. BAUM.

Första paret ut!

Adam gick i paradiset
åt druefrun och blef full,
ramla alltjämt i hull,
"Gär ej annpå detta nivåt"
sade Engelen Gabriel,
karlen super sig ihjäl,
han bär ha ett kvinligt klädd
till allt annat öfverflödd.
Sagt o gjordt den tanken tärde
och af Adams reflexen gärde:
kvinnan, skaparns mästerverk,
Adam vaknade med värk,
reste sig o gick förtagen
men på sidbehyata vägen
Eva honom möter då,
strax hvarandra de fäste å
spricka blef öfverflödigt
något rödelend fann nödigt,

prest i handbok hädo tvi,
voro icke kända då.
Lyckliga uti sitt. Äden
lefde de en liten tid
uti sämja och i frid,
Eva förstör den friden bröt,
börjar första efter nålda,
börjar gråla,
lockar manen till att stjäla
och han stal en aftraban
högljudt skrattade då Jan.
Djuren samlas sig i hopar
och om näpnd Engel ropar:
Adam, Adam, hvad gör du
och din unga fackra fru?
Hän i ej lärt bättre seder
än att rista äpplen neder?
Då blef Adam rödbrynen,
höjde sna knät.
Hård om nöd vid äpplaträdet,
Eva svarade för sig,

munen gick som tårkans vingar;
här är ingen som mig tvingar
till att flytta här eller dig!
Adam tänker ej på mödet
på slaget och här på fogtalåt
lämnas allt åt stackars Eva
tror att man deraf kan lefva.
Slöjd är ändå kvinnans lott.
Håll, du arma fattiga kvinna!
Engelen lilla ordet log
nu kan du ha pratat nog.
Adam, i din svett ditt möde
skall du tjäna dig din föda!
Eva nämjd i prostarens gård
föd med smärta dina barn!
Ack min käre bäste herre
på ni inte för att klaga kvar;
jag ej någon rosplagg har,
klagar Eva: Ack nu värre ämnad pärs har skett
Engelen var för länge dö,
Eva samlar några löv!

omkring midjan, omkring barmen
Tar ringarne under armen.
Engelen han går förut — ropar:
Första paret ut!!

Hyttinge 19-10-04.

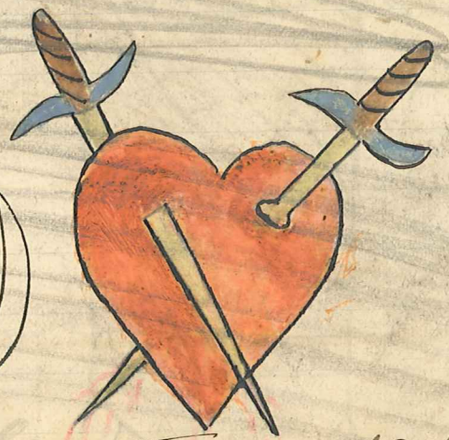
Längd 1,72. den 4/4 03 [illegible]
Genomgått [illegible]
Godkänd "tillfyllest" den 5/12 04
10 [illegible]
Cristinelund

Lång-Wendelsberg
Para-Ungdomsskolan
Stilla-Vapnyckeln
i [illegible]

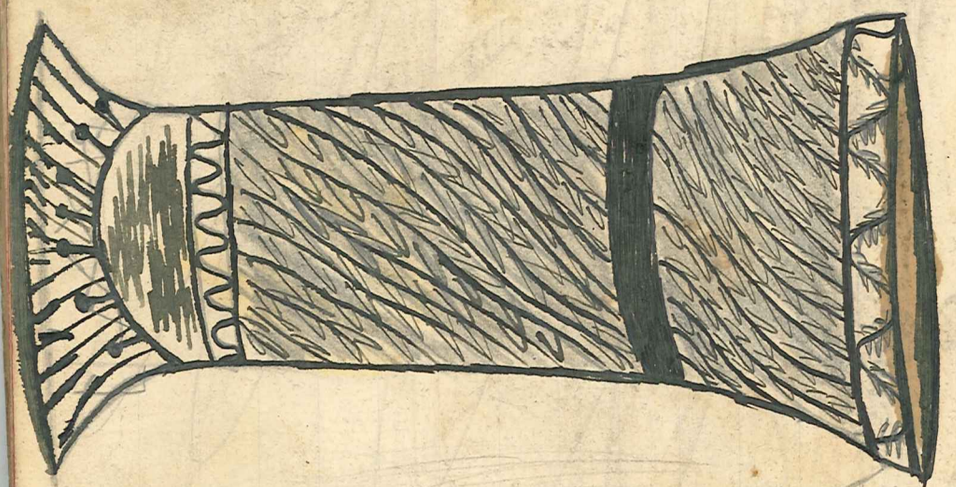

Calle

Otrogen kárek

KONGL. VENDES. ART. REG
STANDAR. VAPEN.

C.L. 7-12-02

C.N.

H. b. J.
den 26. Novem.
1805.

Bad Liegnet
Audienzen
Skylander

Ve sailor singe

As acting in the morning
thes kaptain likes mode vennaine
the sailor lchets the brandyine
to sailig in the morning
2 bolle of beir
a bolle of gien
a bolle off bracking good
brandyine
to sailig in the moning. (J. Fröding)

K. S. K. A. Nyland

den 3. oktober. 04.

kissen darlinglan of Eng-
lick old tins is sucker
kapla the opand
Carl Olsson
Aldrig honey
spreck skejnes
spreck ala &c. Praces

the blio head

the fien hunth ante days
good hunth in fourten
days

hurd ju ai for the hint
in Sweden Lajtarahamne

Das in diis hucken nöff
and bronon das kleine
dames van Sheris
pün Ship Shandler

En liten visa

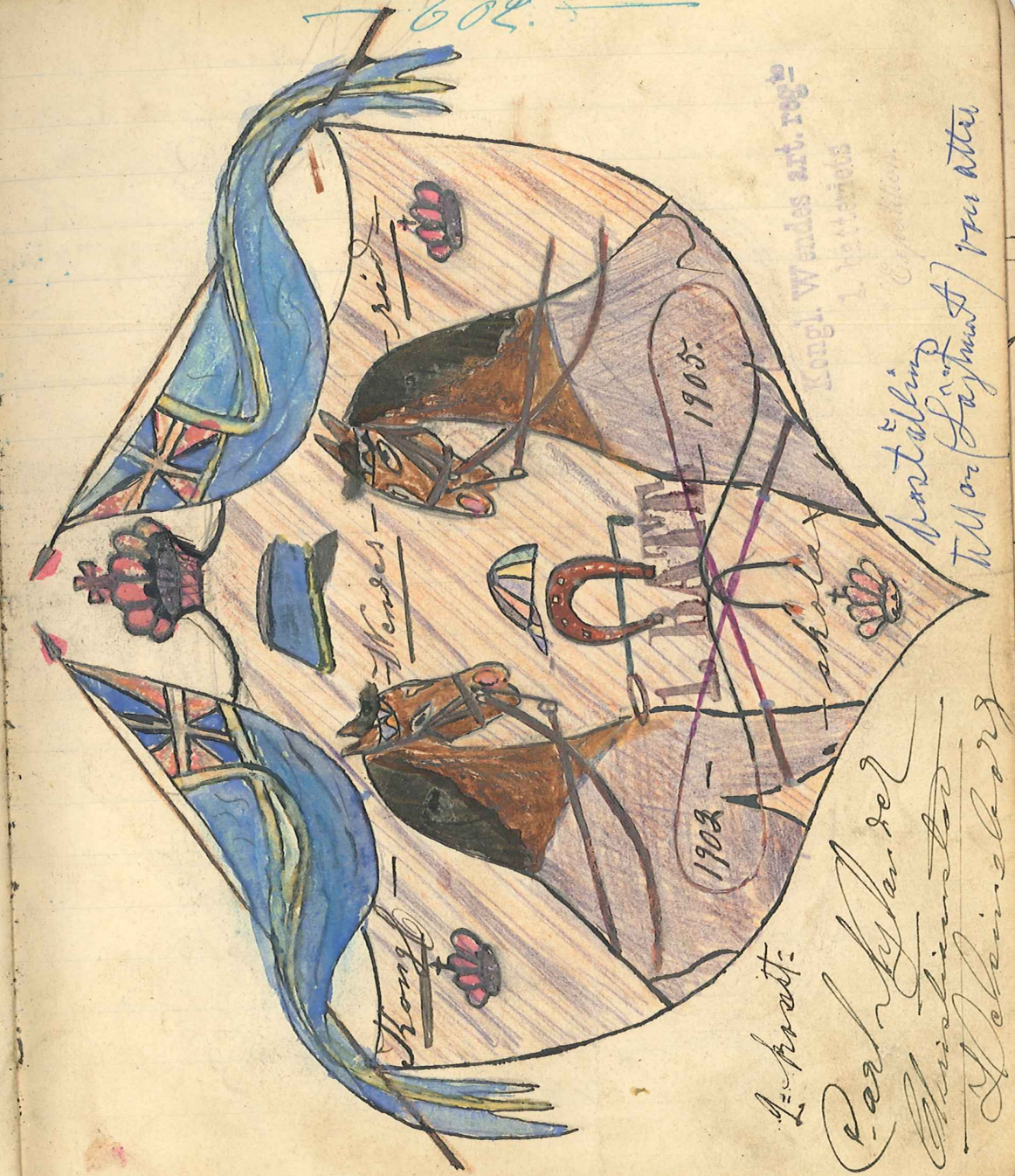
Låt hon vara nitisk och stickar och bryter
och sina drillar för henne slår,
låt honom hålla, jag vill ej byta
ty den jag älskar, älskar jag ändå.

Och om hon åt mig skulle sända
och lipet dans med en annan tråd,
det blir det samma, det blir sig lika
ty den jag älskar, älskar jag ändå.

Och om världens stormar mig hydda
riista, och alla drömmar om intet gå.
ja, skulle också mitt hjärta briista
den som jag älskar, älskar jag ändå!

Christiansand d. 15/11. 04.

Christiansand

Auktions kungörelse.

En offentlig auktion som förrättas på stället den 10. denne kommer att försäljas (till egendom) ett åtladugårdsgammalt höjer, en rickefis kärra, 7 hafvandefår, 6, kalfvar och stutar, gödsvin. 6 mycket gamla galtar.
m.m. Peppar, ättika, bränvin, oljor, samt flickornas mans, allt på ett från samma hus m.m. på mynta, på kredit kostar till 6 långa månader om ej förr betalas. Laglig gästaration underkastas.

Auktionsförrättare
Jämmerdal
Prästgårdstorp socken
enkan Hammarlin.

St. H. Continental
Helsingborg.

Luffpraserier

1. Att gå på luffvendet är så härligt
Ändå mången tror att det är förjärligt
Ja mät det får man så det förstår
Och här i staden en flyktig blick slår

2 vers.

Att gå på luffvendet är så härligt
Så helst om dagen när det är solligt
Då drömmer man om flickans lilla arm
Uppå en äng som är så grön och varm

3 vers

Från Christiania är jag tillbaka
Jag luffat har och fått mycken baka
Till bönder som jag på vägen mötte
Jag har ej luffat så det gott.

4 vers.

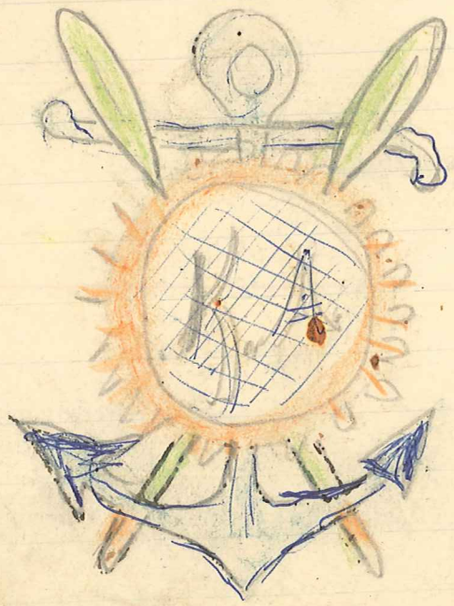
Jag kom till Falle med tumma pungen
Men middle likväl som hjälpa hungen
En gammal luffare jag träffade
Som kunde fäkta så fruktat som tre.

5 vers.

Den ena dagen han helshögg hade
Hvar bulick omkring staden lade
Den andra dagen var skeggot hatt
Därtill tollsade han var hatt

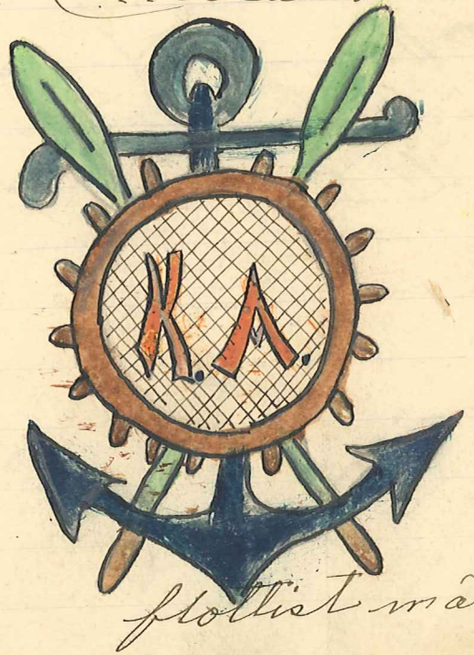
5te vers.

Ingen trodde att det var densamme
Som förra dangen hade varit fram

Bandflickan.

När en bandflicka kommer till tåls
är hon ju så tarflig att klädd, men kurse
kanske tå tadkomma, då hon har varet hel
en liten tid, blifver hon fin, och så är den sådan
dyrbar toalet. Jo genom partfrierier, och bande
i bekandt, en person nad å, å då, er herren
penning, det gör en tarflig bandsflo tillen
dyrbar toalet, det är så lätt att förstå na
å sen flyg dom å, så att står jämt efter
knåna. ——— dito.

flottist märke

Fortsättning å sida 608

	Sida
Kanden å värtsvaren	704.
Jonas Profet.	802.
För kroskrifna att vackta	805
till en vän	
värderade vän	
Till en Gästund	
Tillen flicka som länge varit bekand	
bästa vän	
Till fästmön som tonnen grata	
Till en svartsjuk fästmö	
förlofningsannies	
968 rättningar	

Frigarevisa

Fortsättning å sidan 609 Sida

Kärlekens vind	95
Hem är din vän	98.
Alfred å Linda	99.
Jag vill ha rest	104.
En sjömansvisa	108
Kung Vendes artilleriskap	201
Poesi Kung Vendes skrift	206
Ledig annons platsen	209
Till en vän	300
Trumpetare. Till häst	400
Förta paret ett	402.
Vendes. 1 årad dråpt.	405
Ett rogen Kärlek	409
Ett sailors sång	5'09
En liten visa	601
vapen	602
flottist märke	606
Sektions kongående	702
flagg signaler	705
artilleri i skrid	707

Förteckning å sida 701. Sida

1 vers.	Kodens visa - - - - - -	61.
15 " "	Skattpiller	62.
5 " "	Krigare sång	65.
8 " "	Italienska flickan	67.
3 " "	Lungu vilar sjön	69.
5 " "	En allvarlig kärleksvisa	70.
6 " "	Björkens blomlighet	71.
9 " "	Mitt hem är så rikt	72.
5 " "	Krigare visa	75.
1½ sida	Parad o. Söndagar	76.
5 " "	Krigare dröm	78.
5 " "	Konstapeln och recryterna	79.
4 " "	Tjo vad de viftar	82.
7 " "	Glad. Utställningsvisa	83.
5 " "	Elev. Elektriska järnväg	84.
5 " "	En trofast visa	86.
14 " "	Ett en trofast visa	87.
7 " "	Uppskjut ej	92.
5 " "	Allvarlig	95.
	förteckning å sida 608.	

Register

antal verser, eller sida		Sida
9 vers.	Gjömmansång - -	1.
2 " "	Stilla Klapved. " "	4.
1 " 1 "	Seglaren, "Jag sicktes så länge	5.
	Dichter	6.
6 " "	Den bästa vän	7.
1 " "	På graven	8.
2 " "	Anna lilla trogen	9.
4 " "	Kärleks visa	10.
4 " "	Gjömmans visa	11.
9 " "	Fröken Tina	13.
9 " "	Kärleks visa	15.
10 " "	Kyssen	18.
3 " "	Apelsin Flickan	" "
12 " "	Gyldar, ö. Ingeborg.	22.
9 " "	Ballare visa	24.
9 " "	Kärlekens olyckliga äfstyr.	26.
1 " "	Cigarrflickan	27.
3 " "	Varit flickan	28.
5 " "		

Årgång	Sånger	Sida
1.	Caffé-flickan	2
1. 3.	Kåtjar " "	30
1. 4.	På Roine Strand	11 "
5. 10.	Bruden	32
8. 4.	Den sorgsna flickans klagan	35
5. 10.	Fröken Angnes.	36
5. 4.	Ulli Dalen	38
6. 9.	Ingal	39
2. 3.	Rehnvinets lof.	41
5. 4.	Kärlek-sång o. bön	43
1. 3.	Litet lo-jag sätta vill.	45
3. 6.	Kisses dalen	46
5. 6.	Afskedshymnen	4
4. 6.	Kjagard	49
4. 4.	Afskeds-sång	5
5. 7.	Kärleks viska	9
5. 6.	Tjönnaneväsa	34
1. 10.	Lyckfare visa	5
7. 6.	Klarjös-jag-supar	5
5. 4.	Visa	6

fortsättning å sida: 609.

Auktionskungörelse.

Genom öppen i pristillig auktion, som förrättas på stället den 30. denne, kommer all försäljas: En i gott skick varande matsmältnings-maskin af nyare modell, 7. kappar nycker och nätbergad kärlek af årets skörd, ett parti gammal kärlek, 4. sorters prö-frad tålamod, 7. hundtur underjifvenhet, en flaska san glädje, 100. st. pröfvad-sä-righeter, 5. kannor bättra sagor, 2. tunnar mödiga tekynnen, 3. kappar glada nöjen, 10. tolfter godmatlust, 100. läder ärättvisa, 10. ört mildhet, 1. liapund grål,

50 st. färska ärftlar, att part-
vaning jämte kärings-
kvaller m. m. Kända inropp
erhålla 3 månaders betalning
anstånd.

Jämmerdalen den 15 Mars 1904.

K. Jämmerling

"Obs."

Obs.! Enpaket, innehållande ett
par lockar, hörtappades i
måndags af Fröken Skogkvist
– som husvudet kan vridas
rundt på medelst tryckning
på en knapp som är fast
skruvad i halsen samt sluter
ögonen när man lägger
henne på rygg. Upphittaren
erhåller stor vedergällning!

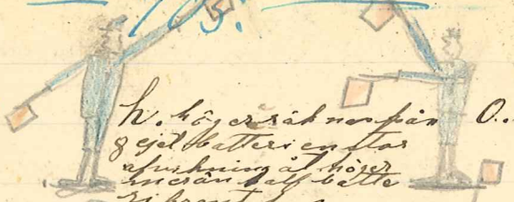
"Obs."! Passande tillfälle
får denna man ha den fula
vanan att gå med ögona
på glänt midt om dagen.

Komma. ,	Punktstreck. –	Multiplikationst. x	
Punkt. .	Citationstecken. " " " "	Anföringstecken.	
Kolon. :	Utelämningstecken. '	Apostrof	Divisionstecken :
Semikolon. ;	Bindestreck. -	Likhetstecken =	
Utropstecken. !	Asterisk *	Procent. %	
Frågetecken. ?	Paragraf §	Och. &	
Parantes. ( )	Plus. +	Omlagningstecken.	
Parantes. [ ]	Minus. –		

a. förstid.
1.

h. låg cirkel norrifrån
8 ggr batteri eg stor
sänkning å höger
emedan salf bätte
ri spont. h. s.

O. signal ej förstöd

b.
2.

i
9.

p. gluvskott
lika med m. s. i
eller stort gluvskott
200. meter. p. o.

C. låg luft krevad
3.

j.
10.

I.

förstid

d. slutsignal
4. mellandet.

k.

r.

e.
5.

l.

s.

aisser teckning

f. fjäll löss
prejning
6.

minyskott
m. eller storlini
mussner en 200.
meter. m. s.

t. signal. utgången. tvärskott
ligt skott.

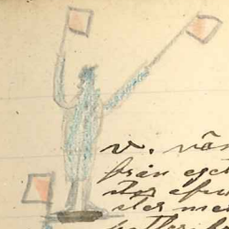

g.
7.

n. medelag

u.

v. vänster sidne
från eget batteri en
lag spridning åt vän
ster mer än halfva
batterifront
v. o.

b.

anrops Teckning

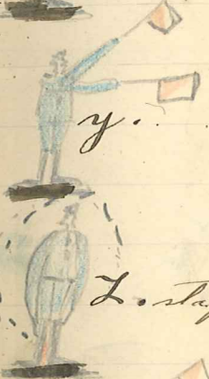

w.

x. signal ej förstöd

utgångsställning.

y.

z. stapningstecken.

å.

ä.

Signaler åhrer.

Kongl Wendes artilleriregte.

under pågående skjutning är
i fält.

Kyrkoherde
Svolentär.

1. BATT.

Sack-ta!

framåt-bröst af

Stadt van
Stern Major

vattenbärare-i manillo

Bonden och Värfvaren.

Vårf. 1) Fan så dumt det ändå är, att ej en
vittne ha på flickan, men hjärnar
inti trängd. som svär, och endast
tomma glas på krickan, jag tider vär-
se än en turk, min tuggtobak är
slut: anamma: man kommer där en
bondetürk jag kommer värfvar med
detsamma. Bond 2) Hela jolla dansa kring,
kring, likt vingarna på väderkvarn,
men strunt i då går la ingen ting!
de lite år som sogar barna, på mina
ben ja nätert stå, så tungt uppå mig
sefnadsbana - och tar mig som en liten
tår. vårf. 3) Den junkern vära skall vår fana
Bond 4) Ku ä jag richtigt ochurat, å intet gott
att råka för mig, för blir jag richtigt
dispusat å inte värdt att någon rör
mig, får jag stås te. vårf. ~~Min gosse säg~~
~~hvad heter du.~~ Bond ~~Ja Ola jösse~~
Goddag kamrat. Bond Det kan vara tillbo

jag blivet. vårf. Känner du att jag ~~syft~~ är sedd
dat. Bond Borr tror han inte att jag visst.
vårf. 5) Ming gosse hvad heter du. Bond Ja Ola
just om han vill veta. vårf. Säg vill du vår-
bring ta just nu. Bond Nej jaen jag mås-
ar hem till Greta. Hon är min lilla fästa
mö hon har en mule som ett rosin. vårf.
En knekt på flieder ej tider n å, det
på han om han vill ha ett dansin. vårf. 5)
Få kvälj e dag en plåt du får, och så pratan-
kär till att bäsa, och veta att du är en
kronam karl, allt sedan du fått fanan
svära. På dag at fem var mag an på
du uddenalla uppå sången och brän-
vinsflaskan i skåpet står, jag tror
det åt dug er det åt drången. Bond 6) Men
ja hört att dom får skrufa ned prygel och alltmera. vårf. Tj, du, är dem
du ej förtäs, du nådant ej has att vinkera
Till middag får du partes god, blir läj
nant nås du duger till det, an blott

du har i hästet med. Bond Jag vet ej rikt-
tigt om jag ville. Präst Tvivlar ej på dig
tala ut, till Kvällen på du gråt som smakar
och skjuta apa som en mås bruk, och
fäkta ut af tiran bakas. Bond Ja ja
han fäkta de må han tro i stäss
må ryssen om det gälles, för blir
ja arg är ja inte god det täpras int
förrn det smällar. Präst Ej Du
du får så hög och gramm och tala apa
som en modhunger. Bond Då å ta inte
mäng u de minan. Präst Och aldrig är
du nänsin tvungen, du gäs och kom-
mer när du vill, och slipper sedan
tvungt arbeta, för ätte fläsk man
aldrig vill. Bond Ja de duger de de män
en vet. Präst Ja ja blis skrikmain de å
tostänt, o fjäna tvungtig majestät
å kranan, ja tanken ja er ja tvungjänt
väsh Så gå nu inte mo dtpo skam a, följ
med mäng ase till kapten, han skall

lära dig esera. Bond Ja här en som ej är
färi marschera skjuta kamrader
Karl Klandes

Jonas Profet.

Jonas han ju en herran profet som
bodde uti staden i Ninive som mi
ket och så gick han däs och jäll
ande herran sin Gud och om Mose
och tio Guds bud, bud, bud, för si
glodi glodi glodi fallo dalian. Se
och så säg där ett skepp som var
färdigt till att gå, och Jonas han
köpte biljett och där på, och så
drog han ärtad med sitt, pi ack sack
sitt pack och med sin skeppraren
gnolade shak shak shak. etc.
Men när han hade rott ut till tyche
ifrån land så uppstod där vädde
som tände han ibland och sjö-
männen de skyllade på Jonas
profet som i akter säg och
halfsade och skrek skrek skrak

-ets. Också togo de fjärran i betrak-
tande och kastade honom i
tröjärna de blå och herr Jonas
hamnade i hvalfiskens buk
där han aldrig väntade att få kom-
ma ut ut ut ut. &c.

Men tiden för Jonas den började
bli trång trång och hvalfiskaben
hen den började bli för trång
och hvalfisken kastade Jonas
på stranden och mod trötta ruta
i nåven synsang han vom yäl-
na fare. &c. Hallå.

För bröstskrifvare att taga.

Till en vän

Hela världen fröjdar sig i dag åfvenså
har man Mycken tycka, mycken fram-
gång på detta viset. Detta har i dag redan
många sagt till mig. Och jag skulle

hafva nöjet att säga åt dig, som jag älskar
mera än mitt lif. Wän jag ville af
hjertat omsanna dig och utgjuta öfver dig
ett rikt mynningshet storm af all-
ting kärt och godt som gjorde dig
lycklig icke blott ~~i~~ i dag, nej
för alltid. Dock må prautidens gifva
eller taga hvad den will lemnas
den oss blott vår vänskap, tro och
och innerligt sanning som hittills
så kunna vi modigt och glad gå
deras hemlighetsfulla öfvinhet till
mötes och deltagandet för varan-
dra och de fromma önskningar
för vår välfärd skola alltid
förblifva så kraftiga som de
i dag äro för.

din trogna vän. .....

Värderade vän.

jag måste meddela, att edert

anbud öfverraskade mig lika mycket
som jag rördes af det förtroende.
Ni hyser för mig. Men om ni visste
huru mycket jag lidet af det o—
tyckligt äktenskap som jag måste
ing å med mot strafvande
hjärta så skulle ni finna det helt
naturligt att jag häfvar tillbaka
för tanken på en ny förbindel-
se liksom en befriad fånge
från tanke på sina bedjos som
han afhastadt. Tro mig här—
—vårderade eder högt och eder
t vänskap skall alltid vara mig
här men jag ber eder tåtom ej
mera tala om giftermål.
Nöj eder med att jag skall fort-
farande vara eder goda,
vänninn.

Till en fästmö.

Icke en dan brugt är sådant,
utan därför att mitt hjärta drif-
ver mig därtill, begagnar jag vid
din inträffande tillfället att
sända dig min hjärtligaste, mest
innerligaste önskningar. Aldrig
har jag häbart din ——— med
så mycken glädje som nu.
Ja, det är det tyckligaste
i min befinnad i den skön-
aj kamm er denna dag då vi
inför altaret skola ing å i det
hårligo förbund, som för alltid
och oskiljaktligt skall föra
oss. Utsigten till denna af
endsdriftlige lott uppväckes
inom mig en öfverskriftlig
vätt hanhända och min mest
brinnande önskning är uppnån
der jag till Lunten bör din
framgång måtte vårt förbund

snart vänskap att på det vi
många år förena oss ej skärbek-
ken nå kunna ömsesidigt glödja
och förskona varandra besvär

Ja väl vesta ..... fire den
postliga dagen med mycken fröjd och
tänk bland dina vänner åfven på
din Trogna.

Till en pilickaman tänge vaset
bekant.

Redan ofvan har jag förevatt mig
att muntligen uptäcka för eder som
ligger i mitt hjerta, men alla gånger då
jag var i begrepp att yttra mig, har det
ändå alldrig dertill, emedan en tänger
sett gynnade tillfället eller modet
att tala fattades mig därför tager jag nu
min tillflygt till ett bref, för att säga
Eder vad jag will yppa men doch gi kan
säga muntligt. Fina ni hvad det är dyra

..... Jag älskar eder — jag älskar
eder så hjertligt och ömt, att jag sedan
länge blott lefver i Eder blott tänk
er på Eder blott hos Eder känner mig
värdig lycklig. Jag kan inte tänka
mig möjligheten af lefva utan eder
och därföre är min ända åstundan att
vinna edert hjerta och eder hand.
Ni känner mig alla mina förhållan-
de noga i Ni måste veta, om ni kan
älska och lefva sällt med mig eller
icke, af gör därför, dyra —! Jag
anhåller eder hos eder far. Men hur
nu svaret will änn mig falla
så får jag förvänta med det jag aldrig
skall upphåra att vara eder trogna

Vän.
Vänskap ursäkt för uraktlåtenhet
att skrifva tre.

Bäste Bäste vän:
Dina försteriader apter min tänge

varig tystnad åsu öfver mig angående
såsom bero på din vänskap (och till
förvanligt långa emellan jag skref
mitt sista bref till dig, men arod
den som hindrat mig att skrifva
är i mig själf så svårt straff för mig
att detsamma kunnat utgåsa en
dylig förklaring öfver de första
förebråelser. Jag vill ej vidtyfsdig
förklara alla hinder för min
skrifning af frukten att tiska
mycket misshaga dig med ett
långt rättfärdigande, som med
en lång pratsam i vår brefväxling.
Så mycket kan jag dock försäk-
ra, att jag nu liksom förr,

är din

upprigtigt tillgifne

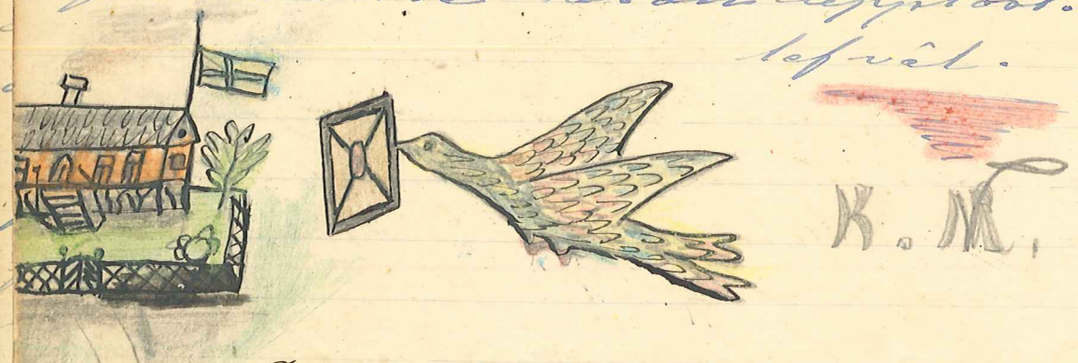
vän.

Nylander Christianstad

En dylik försäkran förtunnan

Länge har jag i tystlhet gripet att jag oder
utan att störa oder handlingar och för
att undersätta oder att jag känner oder
handling rätt det öfven för att skylla
mig själf mot oundviklig katastrofe
. Undfriskandet en närmare talkning
saken blir därigenom icke ändrad
vill jag dock helt nämna att ni
begagnat min kärlek till oder blott
som ett medel att blifva kvitt
edert förmyndarskap utan att
vilja tillhöra mig som ett hjertlig
tillgifvenhet, viken oder min me
de gjufvaste ord så ofta förvär-
rad. Nu har denna villja blifvet
fullkomligt skingrad till min
lycka ännu i rätt tid. Från bör-
jan af vår bekantskap har jag ärkat
oder med mitt hjerta hela värma

och så mycket jag just därför känner
mig träffad så tacksam jag är för det
blida ögat som dessa skiftelser
jag betraktas vår skiftande
förbindelse såsom nyttoört.
befrät.

K. M.

Bön till fästmön - om hemresporten

Min hjärtevän.

Så långt borta ifrån dig ~~mig~~ och dock
alltjämt sysselsatt med tanken på
dig är det min innerliga önskan
att sätt att ~~om sättet~~ att ~~ofta~~ om än
blott i afbildning, kunna betrakta
dina kära drag. Därför ödmjukt
bäder..... kommer jag i dag

med den enträngda och hjärtliga
bönen, att du sätt snart sänder mig
din fotografi; jag skall betrakta
den som en hedgedom, som
skall följa mig överallt och
ofta nog skall jag blicka
i dina trogna ögon och fråga
dig, om du ~~ännar~~ ännu älskar
mig. Min afsikt var, att för-
då bedja dig, om din fotograf
när jag kom på permission,
ät men som tiden tillbaka är
tämligen lång, åtminstone
för en så varmt älskande, så
går jag det sedan nu skriftligen
och hoppas, att du sätt snart skall
uppfylla denna mitt hjärtats
önskan. Tills i dag min innerlig tillbedd
..... Ack väl ofta var trogen kärlek
många gånger tillbad af dig

Din tillgifne

vän.....

för dig allömma mitt hjärta, då jag hoppas få tala med dig i dag. Emellertid tackar jag skaparen, som försunnat mig lycka att finna och älska dig. Här en gång prästen talat sin välsignelse över oss och församlat oss för evigt, skall denna dag vara en pärla bland våra familjefester.

Ett kå i afton! Tänk till dess så ofta på din dig ömtänksamme

.....

Skyttevaer

Bref till en svartsjuk pastmö

Min Älskade .....!

Om du visste, huilken sorg du har gjort mig genom dina orättvisa misstankar, som finnas i ditt vackra hufvud, så skulle du nogsamt ångra att på detta sätt hafva såsatt din så

På pastmön födelsedag medan ring

Till minne

Allerkäraste .....

För mig finnes ingen dag af större vikt eller mera värd allvarsamt firas, än den dag, som åt dig skänkte världen Gud. Då blef kärleken till dig som en huldgåfva dina goda föräldrar och i dag ligger den dig ringa som mitt lif, engel. De önskade ningas för din lycka och välgång som jag i dag sände till himlen, han jag icke återgifva medan, De omfattade alla ditt framtida väl och däribland är den bönen, att snart ett fastare band må för alltid förena oss, den med tårar fulla. Motaga som ett tecken på denna innerliga bön denna lilla ring som en sinnbild af vår kärlek och oskiljaktighet. Ofven mantelgen will jag

samt och troget åtskande skall.....
Om dig innan du skref detta bref,
gjort dig närmare underrättad, i
stället för att obetänksamt lyssna
till den mot mig ingalunda vänligt
sinnade flickan, hade du aldrig haft tillfället att misstro
mig för min hjärtevän, emedan
jag är medveten om att städse
hava älskat denne trogen och varm,
som ingen annan i världen förmår.

Här äfven de återstunder denna
äfverlyggelse på skrifmägra hjärt-
liga kärleksord, och allt skall
vara glömt, som om det varit en
blek dröm.

I denna förvissan förblifver
Jag din dig evigt tillgifven,
men djupt bedröfvade.

Kerstin Kristina Nilsdotter

Förlofningsannonser.

Adolf Jonsson
Inga Schaber i Pungen.

#

Justina Svikén född Naken
Nils Fredare.

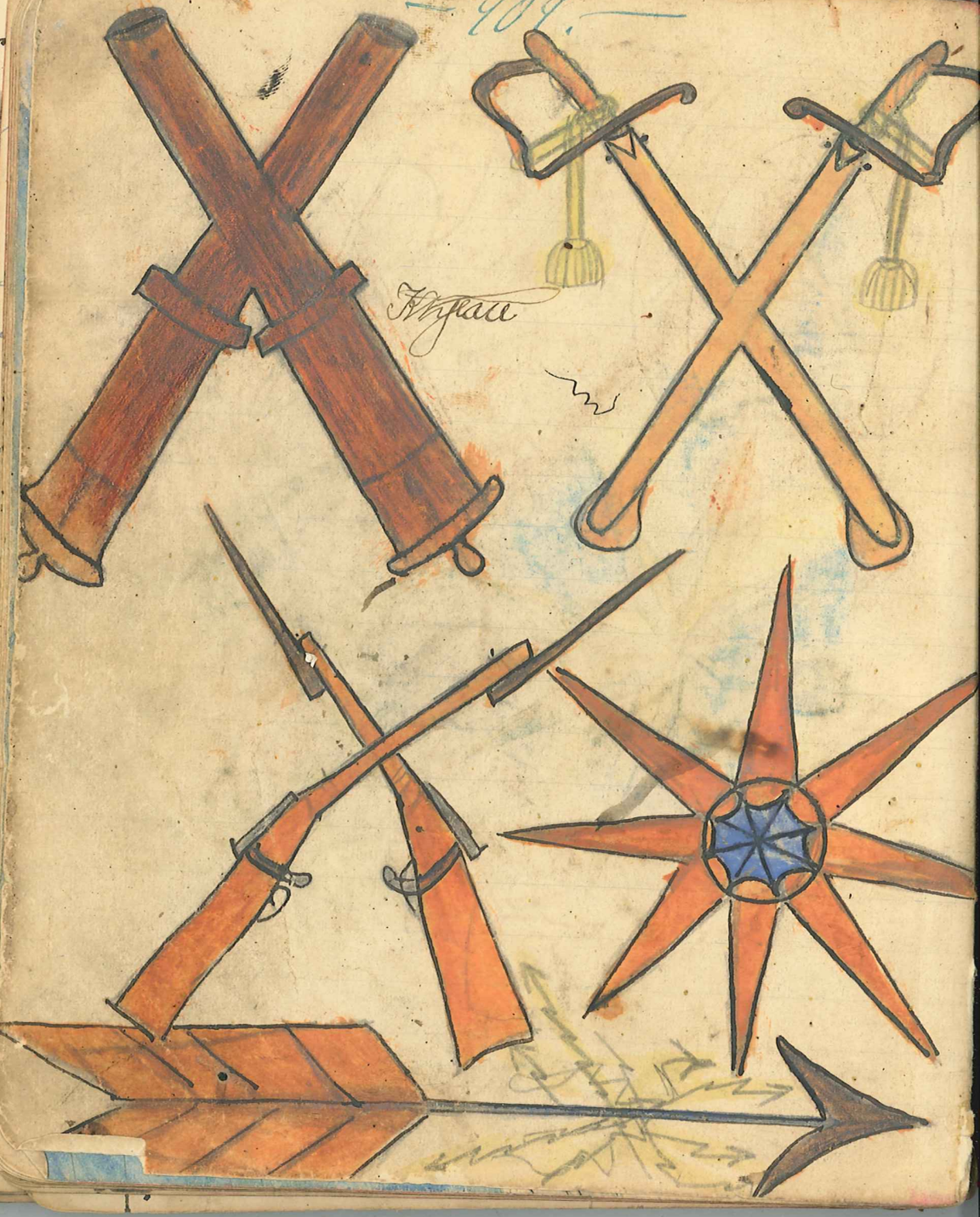
Där ha vi knuten, så skomakarn
nås loppan satt på behörlån.

Till. Salu.

En parsång, passar de för ett gift folk, som har sina till sammans och stå as mot en vägg om dagarna.

Bortkommet.

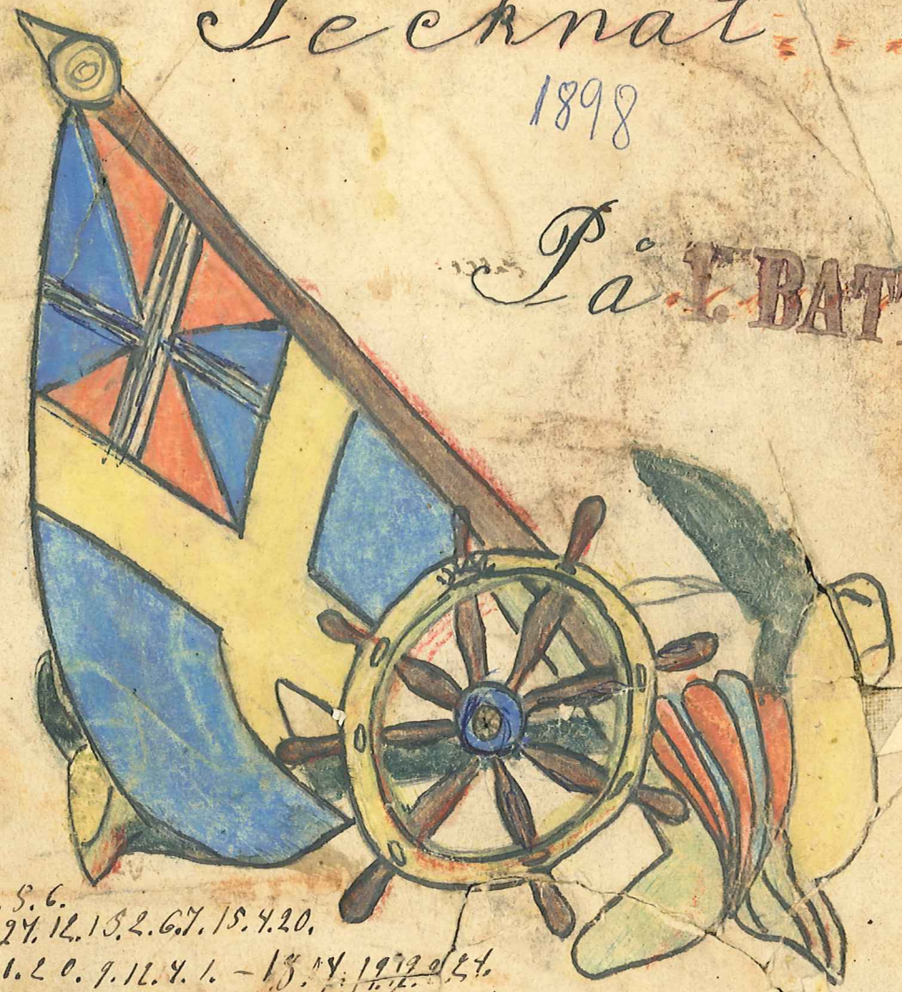
En liten katta, svart var hon vit och fram var hon bak, hade fyra vita fötter och en bakfot. Tillvar atagaren undrpås hederlig veder— gälling och blås i pannan.

Tecknat

1898

På F. BATT.

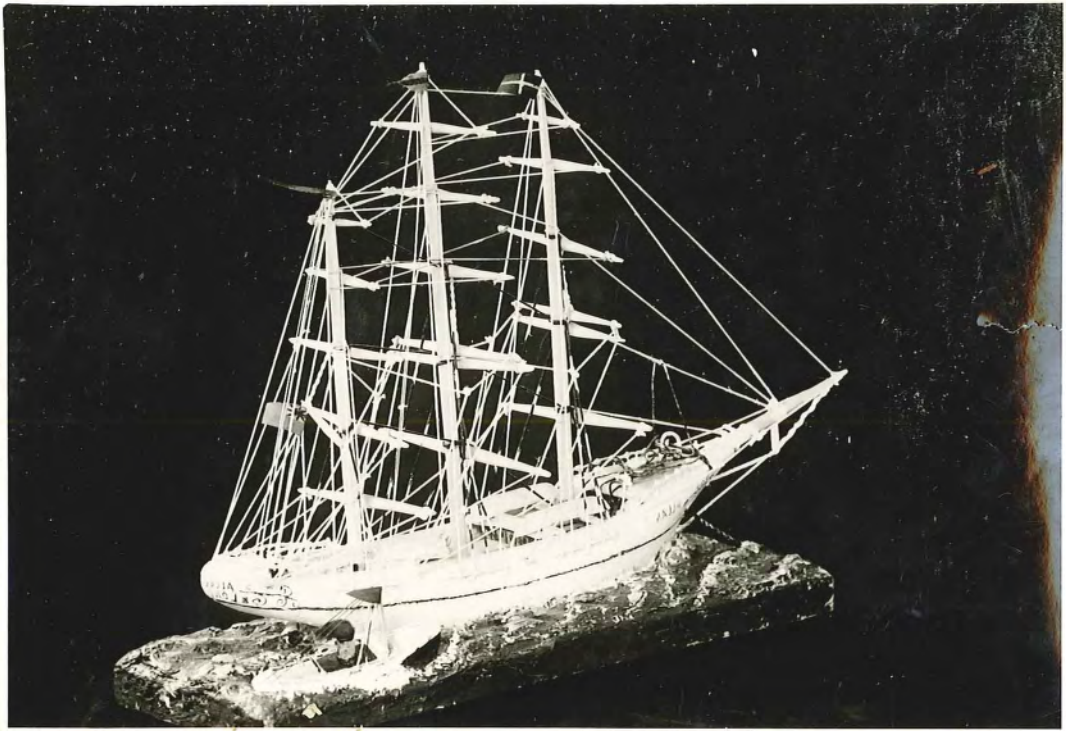

12. 5. 6.
22. 24. 12. 13. 2. 67. 15. 4. 20.
13. 1. 2 0. 9. 12. 4. 1. – 13. 4. 1913 o. 24.

Lediga Stunder

80

FABRIKSMÄRKE

Skicka bästa tillbaka
skall ha de hem